

การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบล
บางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

บรรพต บุญรอด

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

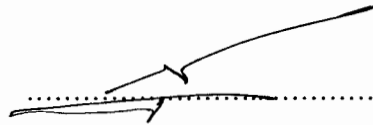
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

ธันวาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

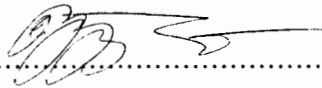
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ บรรพต นุญรอด ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

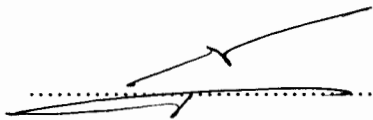

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. กิจรุธเขต ไกรवास)

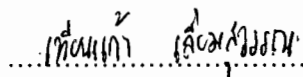
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทวัน อินทชาติ)

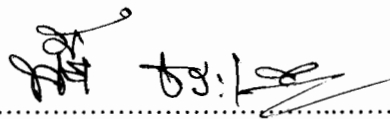

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. กิจรุธเขต ไกรवास)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พชนีย์ ธารเสนา)

วันที่...24...เดือน.....ธันวาคม.....พ.ศ....2558.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา” งานนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความกรุณาจากท่าน ดร.กิจฐเขต ไกรवास อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ถ่ายทอดความรู้ ความคิด เพื่อให้ผู้วิจัยนำไปเรียบเรียง เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามความตั้งใจ ด้วยความปรารถนาดี ความเมตตา ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จสิ้น ที่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาในการอนุเคราะห์จากผู้บริหารของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ท่านนายกเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ และท่านปลัด เทศบาลตำบลบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ให้การสนับสนุนข้อมูลประกอบการสัมภาษณ์อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณ ครอบครัว “บุญรอด” ที่ทำให้ผู้วิจัย มีแรงผลักดันที่จะสร้างความสำเร็จให้ บิดา มารดา ได้ภาคภูมิใจ พร้อมทั้งให้โอกาส และส่งเสริมสนับสนุนด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ มารดา ผู้บังเกิดเกล้าด้วยความซาบซึ้งอย่างสุดใจ

บรรพต บุญรอด

56930247: กลุ่มวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; รป.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: การศึกษาเปรียบเทียบ/ การบริหารงานสาธารณะ/ เทศบาลตำบลบางปะกง/
เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

บรรพต บุญรอด: การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบล
บางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัด ฉะเชิงเทรา (A COMPARATIVE
STUDY OF PUBLIC SERVICE ADMINISTRATION PROVIDED BY BANG PAKONG
AND BANG PAKONG POMTHEPRANGSUN SUB-DISTRICT MUNICIPALITIES)

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: กิจฐเขต ไกรवास, ปร.ด. 92 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบล
บางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานสาธารณะของเทศบาล
ตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ และ เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะ
ของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถาม
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบล
บางปะกง พรหมเทพรังสรรค์ จำนวนแห่งละ 200 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าความถี่
ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (Independent sample t-test)

ผลการศึกษาการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกง
พรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า การบริหารงานสาธารณะของทั้ง 2 เทศบาล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
เหมือนกัน 2 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพด้านการเกษตรและ ด้านมีการปรับปรุง
ระบบ สาธารณูปโภคให้ใช้การได้ดีและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ และการบริหารงานสาธารณะของทั้ง 2 เทศบาล
มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด เหมือนกัน 4 ด้าน คือ ด้านการสนับสนุนให้มีมาตรการในการป้องกันปัญหาโจรผู้ร้าย และปัญหา
อาชญากรรมในพื้นที่ ด้านการสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาชีพและรายได้
ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ประโยชน์ที่ดินในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
และด้านการพัฒนาให้มีระบบบริการสาธารณูปโภคที่เพียงพอและทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่ ส่วนผลการ
เปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
พบว่าการบริหารงานสาธารณะในภาพรวม การบริหารงานสาธารณะด้านสังคม การบริหารงานสาธารณะด้าน
เศรษฐกิจ การบริหารงานสาธารณะ ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น การบริหารงานสาธารณะ
ด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารงานสาธารณะด้าน
การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของทั้ง 2 เทศบาลไม่ต่างกัน ส่วนบริการสาธารณะการบริหารงาน
สาธารณะ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม และการบริหารงานสาธารณะด้านการสาธารณูปโภค
สาธารณูปการและ โครงสร้างพื้นฐานของทั้ง 2 เทศบาลแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

56930247: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.

(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: COMPARATIVE STUDY/ ADMINISTRATION OF PUBLIC SERVICE

BA PAKONG SUB-DISTRICT MUNICIPALITY/ BANG

PAKONGPOMTHEPRANGSON SUB-DISTRICT MUNICIPALITY

BANPHOT BOONROD: A COMPARATIVE STUDY OF PUBLIC SERVICE

ADMINISTRATION PROVIDED BY BANG PAKONG AND BANG PAKONG

POMTHEPRANGSON SUB-DISTRICT MUNICIPALITIES. ADVISOR KITTACHET

KRIVART, Ph.D. 92 P. 2015.

The purposes of study were to examine the administration of public service provided by Bang Pakong and Bang Pakongpomtheprangson Sub-district Municipalities and to compare the level of the administration of public service provided by these two municipalities. The instrument used to collect the data was a questionnaire. The data were collected from 200 people who were eligible for the election of municipal council members in these two organizations. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, means, standard deviation, and t-test.

The results of the study revealed that the subjects rated the administration of public service provided these two municipalities with the highest means in two aspects, including the support and development of agricultural career and the maintenance and improvement of public service system with a good condition for use. Also, the four aspects that were rated with the lowest means included the preventive measures for theft and crime in the areas, the supporting systems of group gathering for career development, and promotion of appropriate and effective use of land for career, and the development of public service systems that are adequate and widespread for people in the areas. Regarding the results based on the comparison, it was shown that no statistically significant differences were found between the two municipalities in terms of their administration of public service for society, economy, education, promotion of local culture, career development, natural resources and environmental management, and development of public participation in politics. Finally, there were statistically significant differences in the development of quality of life and social service, public utilities, public facilities, and infrastructure of both municipalities at a significant level of 0.05

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานปกครองท้องถิ่น.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสาธารณสุข.....	16
ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกง	
พรหมเทพรังสรรค์.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	44
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิจัย.....	47
ตอนที่ 1 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ของเทศบาล ตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์.....	47
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงาน สาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพ รังสรรค์.....	51
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์.....	67
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
สรุปผลการวิจัย.....	73
อภิปรายผล.....	77
ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	82
ภาคผนวก.....	85
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	92

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล..... 13
2	กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล..... 14
3	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางปะกง ทั้ง 9 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 5,121 คน..... 42
4	จำนวนประชากรที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ทั้ง 10 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 5,819 คน..... 42
5	จำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเขตเทศบาลตำบลบางปะกง..... 47
6	จำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเขตเทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์..... 48
7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ โดยรวมทุกด้าน..... 51
8	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกง..... 52
9	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์..... 53
10	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลบางปะกง..... 55
11	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์..... 56
12	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางปะกง..... 57
13	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์..... 58
14	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลบางปะกง..... 59
15	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์..... 60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม ของเทศบาลตำบลบางปะกง..... 61
17	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม ของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์..... 62
18	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของเทศบาล ตำบลบางปะกง..... 63
19	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์..... 64
20	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางปะกง..... 65
21	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์..... 66
22	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะ ด้านสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพ รังสรรค์..... 67
23	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะ ด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพ รังสรรค์..... 67
24	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะ ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์..... 68
25	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะ ด้านการพัฒนา อาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์..... 69
26	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์..... 69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะ ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเทศบาลตำบลบางปะกงและ เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์.....	70
28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะ ด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบล บางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์.....	71
29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะ ของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์.....	71
30 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	72
31 สรุปการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบล บางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	73

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทศบาลเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่ใช้ในประเทศไทย ปัจจุบันการปกครองรูปแบบเทศบาลเป็นการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นดำเนินการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย เกิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยเริ่มจัดตั้งสุขาภิบาลกรุงเทพฯ ร.ศ. 116 (พ.ศ. 2440) โดยมีพระราชกำหนดสุขาภิบาลกรุงเทพฯ ร.ศ. 116 ในส่วนภูมิภาค มีการตราพระราชบัญญัติจัดการสุขาภิบาลท่าฉลอม ร.ศ. 124 (พ.ศ. 2448) ขึ้น มีวิวัฒนาการเรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ. 2475 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองได้มีการกระจายอำนาจการปกครองที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

ในปี พ.ศ. 2476 ได้มีการจัดตั้งเทศบาลขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย โดยมีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 มีการยกฐานะสุขาภิบาลขึ้นเป็นเทศบาลหลายแห่ง ต่อมาได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายหลายครั้ง จนในที่สุดได้มีการตราพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ยกเลิกพระราชบัญญัติเดิม ทั้งหมดขณะนี่ยังมีผลบังคับใช้ ซึ่งมีการแก้ไขครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2543 จากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 117 วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2543) มาตรา 16 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตนเองและต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น และมาตรา 32 กำหนดให้คณะกรรมการกำกับการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญว่าให้ส่วนราชการให้การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นและให้ส่วนราชการถ่ายโอนภารกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ทราบว่าการกิจประเภทที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำและภารกิจใดราชการบริหารส่วนกลางเป็นผู้จัดทำ เพื่อประชาชนจะได้ขอความช่วยเหลือหรือร้องเรียนได้อย่างถูกต้อง (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539)

ในกระบวนการบริหารงานกำหนดให้องค์กรปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ ต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ที่ประกอบด้วย แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนา

สามปี โดยกำหนดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน เพื่อจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่นทั้งในปัจจุบันและอนาคตที่มีการปฏิบัติตามโครงการที่กำหนดให้เกิดผลสัมฤทธิ์เป็นช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุม ติดตาม วัด และประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น ๆ จะต้องมีการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งหน่วยงานของรัฐและประชาชนได้ ในการวางแผนพัฒนาเท่าที่ผ่านมาในอดีตนั้น เป็นการจัดทำแผนพัฒนาฝ่ายเดียวและเป็นการจัดทำแผนพัฒนาเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการกำหนดไว้ ซึ่งไม่ได้มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ จึงทำให้แผนพัฒนาที่จัดทำขึ้นนั้น ไม่ประสบความสำเร็จและสนองตอบความต้องการของประชาชนได้เท่าที่ควร (พรบ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 อ้างถึงใน พยอม วงศ์สารศรี, 2542, หน้า 58)

ตำบลบางปะกงตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เป็นยุทธศาสตร์ที่ดี เนื่องจากมีความเหมาะสมในด้านภูมิศาสตร์ที่ดีมีแหล่งน้ำ คือ แม่น้ำบางปะกงติดกับบริเวณที่เรียกว่าปากอ่าว ทำให้การสัญจรคมนาคมทางน้ำได้ดี เรือใหญ่สามารถขนถ่ายสินค้าได้ ประกอบกับตัวตำบลบางปะกงนั้นสามารถเดินทางเข้าจังหวัดกรุงเทพมหานคร ใช้เวลาไม่ถึง 1 ชั่วโมง และเดินทางมายังจังหวัดชลบุรีใช้เวลา 30 นาที อีกด้วย จึงทำให้ปัจจุบันมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประชาชนจากแหล่งที่อยู่ต่าง ๆ โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อมาทำมาหากินในตำบลบางปะกงกันมากมาย ประกอบกับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมที่สังเกตเห็นตำบลบางปะกงเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่ดีในการจัดตั้งโรงงาน จำนวนประชากรในตำบลบางปะกงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากแต่ก่อนมีเพียงหนึ่งเทศบาล หนึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล เท่านั้น ทำให้การบริหารจัดการของตำบลบางปะกงนั้นเป็นไปอย่างยากลำบาก คัดขาด ๆ ไม่เป็นรูปธรรม ประกอบกับไม่มีผลงานเป็นชิ้นเป็นอัน เนื่องจากมีประชากรมาก แต่งบประมาณที่นำมาใช้ในการบริหารนั้นมีไม่เพียงพอ

จากสภาพดังกล่าว จึงทำให้ใน ปีพ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลบางปะกงได้มีการยกฐานะเป็นเทศบาล ทำให้ชาวบ้านตำบลบางปะกงอยู่ในการปกครองของทั้งสองเทศบาล ก็คือ เทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จากที่กล่าวไปข้างต้น การบริหารงานที่ได้มีการแบ่งเขตกันช่วยกันบริหารงานตำบลบางปะกงและมีงบประมาณเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้ตำบลบางปะกงมีความเจริญก้าวหน้าไปในทิศทางใด ผู้วิจัยจึงอยากทราบว่าการบริหารงานจะมีการบริหารงานในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการสาธารณสุข ภาครัฐต่าง ๆ ไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ แต่ละเทศบาลมีจุดเด่น จุดด้อยอะไร และเทศบาลใดมีความสามารถในการบริหารจัดการสาธารณะได้ดีกว่ากัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน และทำให้ชาวบ้านตำบล

บางปะกงมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หรือจะพบปัญหาอะไรบ้าง โดยส่วนตัวเองแล้วผู้วิจัยก็อยู่ในพื้นที่ ตำบลบางปะกงของการบริหารงานจัดการภายใต้การบริหารงานของเทศบาลตำบลบางปะกงเช่นกัน จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาตามที่ได้นำเสนอมาข้างต้น จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมรังสรรค์ว่าทั้ง 2 เทศบาลมีระดับการบริหารงานสาธารณะที่แตกต่างกันอย่างไร การบริหารงานสาธารณะในด้านใดที่เป็นจุดเด่นและจุดด้อยของทั้ง 2 เทศบาล ตลอดจนจนแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานสาธารณะของทั้ง 2 เทศบาล เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

1. การบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน
2. การบริหารงานสาธารณะด้านสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน
3. การบริหารงานสาธารณะด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน
4. การบริหารงานสาธารณะด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน
5. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน

6. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน
7. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน
8. การบริหารงานสาธารณะด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การศึกษาในครั้งนี้ครอบคลุมเฉพาะการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ใน 7 ด้านต่อไปนี้

- 1.1 ด้านสังคม
- 1.2 ด้านเศรษฐกิจ
- 1.3 ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 1.4 ด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 1.5 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม
- 1.6 ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง
- 1.7 ด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษานี้มีประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งหมด 19 หมู่บ้าน จำนวน 10,940 คน (ที่มา: สำนักทะเบียนราษฎรอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ณ เดือน มกราคม 2558)

3. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษานี้ใช้เวลาในการในการศึกษาและเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2558 รวมระยะเวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 9 เดือน

นียมศัพท์เฉพาะ

การศึกษาครั้งนี้มีศัพท์ที่สำคัญ ๆ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน จึงกำหนดความหมายของคำที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

การบริหารงานสาธารณสุขเทศบาล หมายถึง การดำเนินงานของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ใน 7 ด้าน ประกอบด้วย การบริหารงานสาธารณสุข ด้านสังคม การบริหารงานสาธารณสุขด้านเศรษฐกิจ การบริหารงานสาธารณสุขด้านการศึกษา และส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น การบริหารงานสาธารณสุขด้านการพัฒนาอาชีพการเกษตร และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารงานสาธารณสุขด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการบริการสังคม การบริหารงานสาธารณสุขด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง และการบริหารงานสาธารณสุขด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

การบริหารงานสาธารณสุขด้านสังคม หมายถึง การบริหารงานของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคน ชุมชน และสังคม การพัฒนาด้านการศึกษา การพัฒนาสาธารณสุข การพัฒนาสังคม สงเคราะห์ประชาชน และงานสวัสดิการสังคม การพัฒนาเด็ก สตรีและเยาวชน การรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และการสนับสนุนให้มีมาตรการในการป้องกันปัญหาโจรผู้ร้าย และปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่

การบริหารงานสาธารณสุขด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การบริหารงานของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของประชาชน เพื่อพัฒนาอาชีพเดิม การหารายได้เสริมให้กับประชาชน และการสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาชีพและรายได้

การบริหารงานสาธารณสุขด้านการศึกษาและการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น หมายถึง การบริหารงานของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของประชาชนในท้องถิ่นในการศึกษาภาคบังคับ การส่งเสริมการศึกษาตามอัธยาศัย การสนับสนุนงบประมาณและกิจการ การสนับสนุนการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ การส่งเสริมสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมและการส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นอย่างเต็มความสามารถ

การบริหารงานสาธารณสุขด้านการพัฒนาอาชีพการเกษตรและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การบริหารงานของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพด้านการเกษตร การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ประโยชน์ที่ดินในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และการสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลภาวะต่าง ๆ

การบริหารงานสาธารณสุขด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม หมายถึง การบริหารงานของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันรักษาโรค ตลอดจน

การอนามัยและอนามัยชุมชน การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจปัญหามลพิษ การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการบริโภคอย่างถูกวิธีและการส่งเสริม และสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพของประชาชน

การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การบริหารงานของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในข่าวสารบ้านเมืองอย่างทันต่อเหตุการณ์และการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการบริหารงานของเทศบาล

การบริหารงานสาธารณะด้านการศึกษา สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การบริหารงานของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาให้มีระบบบริการสาธารณูปโภค ที่เพียงพอและทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่ และมีการปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้ใช้การได้ดี และมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

เทศบาล หมายถึง เทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประชาชน หมายถึง ประชาชนทุกสาขาอาชีพที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตการปกครอง ของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

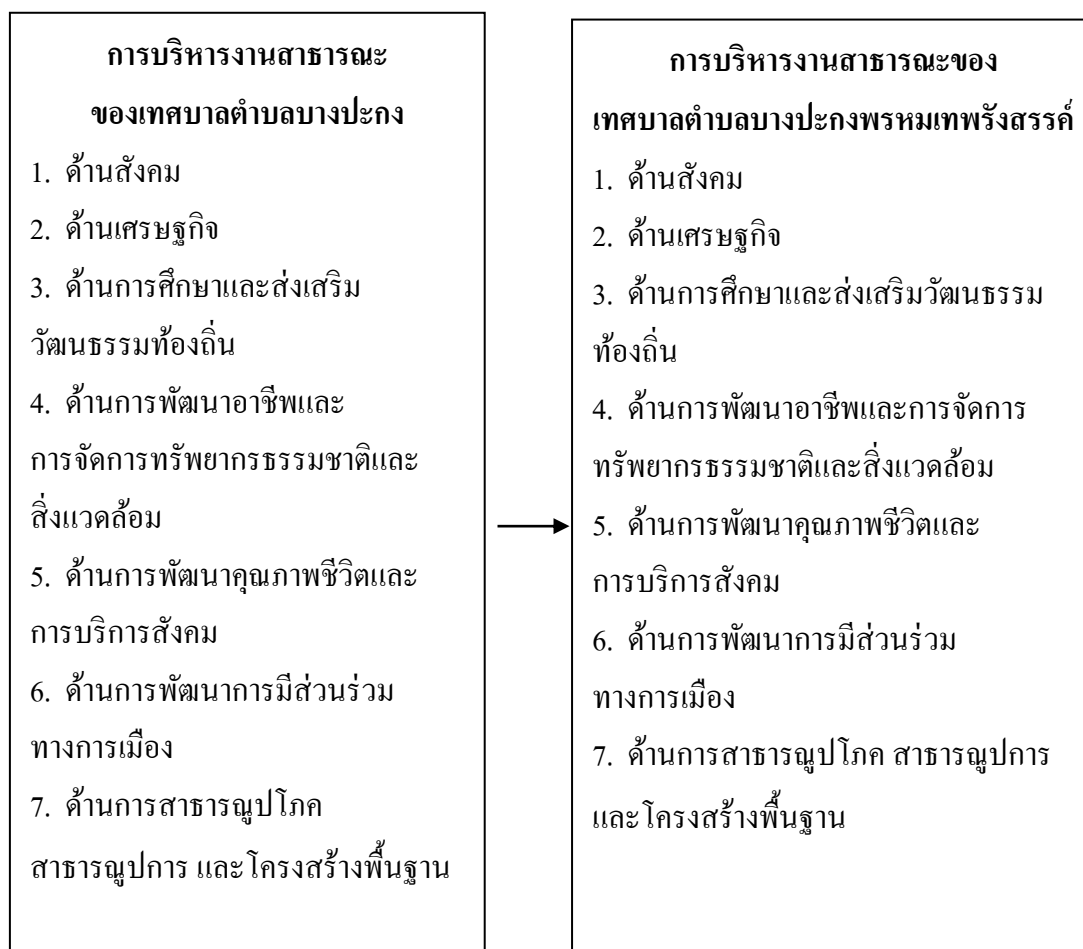
การบริหารงานปกครองท้องถิ่น หมายถึง การบริหารพัฒนาแผน แผนงาน โครงการ กิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ใด โดยเฉพาะ แต่อยู่ในความดูแล ของรัฐบาลกลาง โดยคนในท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองกันเอง มีสิทธิเลือกผู้ที่มีหน้าที่เข้ามา บริหารการปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบเข้ามาบริหารงานจัดการ ในด้านต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการให้บริการและประโยชน์สูงสุดของประชาชนเป็นหลัก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบล บางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
2. ทราบถึงผลการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและ เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
3. ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้พัฒนาคุณภาพการบริหารงานสาธารณะของเทศบาล ตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยได้นำนโยบายในการบริหารงานเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ พ.ศ. 2556-พ.ศ. 2558 (แผนพัฒนา 3 ปี ของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์) มากำหนดกรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในภาพที่ 1 จะเป็นแผนพัฒนา 3 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2555-2557 ในการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงทั้ง 7 ด้าน ซึ่งนำมาศึกษาเปรียบเทียบกับตารางที่ 2 ที่เป็นแผนพัฒนา 3 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2555-2557 ในการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ทั้ง 7 ด้าน เช่นกัน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ศึกษาได้สำรวจแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานปกครองท้องถิ่น
 - 1.1 ความหมายเกี่ยวกับการบริหารงานปกครองท้องถิ่น
 - 1.2 ประเภทการปกครองท้องถิ่น
 - 1.3 ภาระอำนาจหน้าที่ของเทศบาล
2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะ
 - 2.1 การบริการ
 - 2.2 การให้บริการสาธารณะ
3. ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาล ตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานปกครองท้องถิ่น

ความหมายเกี่ยวกับการบริหารงานปกครองท้องถิ่น

วิช วิรัชนิภาวรรณ (2548, หน้า 5) กล่าวว่า การบริหารจัดการ (Management administration) การบริหารการพัฒนา (Development administration) แต่ละคำมีปัญหาคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกัน ที่เห็นได้อย่างชัดเจน มีอย่างน้อย 3 ส่วน คือ

1. ส่วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และ/ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการปฏิบัติราชการ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ
2. มีกระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (Thinking) หรือ การวางแผน (Planning) การดำเนินงาน (Acting) และการประเมินผล (Evaluation) และ
3. มีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น สำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำมีจุดเน้นที่แตกต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้นเรื่องการบริหารจัดการของภาคเอกชนเข้ามาใช้ในการบริหารราชการ เช่น การมุ่งหวังผลกำไร การแข่งขัน ความรวดเร็ว การตลาด การประชาสัมพันธ์ การจูงใจด้วยค่าตอบแทน การลดขั้นตอน และการลดพิธีการ เป็นต้น

ในขณะที่การบริหารการพัฒนาให้ความสำคัญเรื่อง การบริหารรวมทั้งการพัฒนานโยบาย (Policy) แผน (Plan) แผนงาน (Program) โครงการ (Project) หรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ส่วนการบริหารการบริการเน้นเรื่องการอำนวยความสะดวกและการให้บริการแก่ประชาชน

Wit (1967, pp. 101-103 อ้างถึงใน โกวิทช์ พวงงาม, 2549, หน้า 1) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วย การปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชน ในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจ ของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล มีอำนาจในการตัดสินใจและ บริหารงานภายในเขตอำนาจของตน

Holloway (1959, pp. 101-103 อ้างถึงใน โกวิทช์ พวงงาม, 2549, หน้า 2) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง องค์กรที่มีอาณาเขตแน่นอน มีประชากรตามหลักที่กำหนดไว้ มีอำนาจ การปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตนเอง และมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้ง จากประชาชน

Clarke (1957, pp. 87-89 อ้างถึงใน โกวิทช์ พวงงาม, 2549, หน้า 2) การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ใด โดยเฉพาะ และหน่วยงานการปกครองดังกล่าวนี้จัดตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

Montagu (1984, p. 574 อ้างถึงใน โกวิทช์ พวงงาม, 2549, หน้า 2) การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระ เพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่ บริหารการปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบ ซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้ โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้ หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็น รัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

Robson (1953, p. 574 อ้างถึงใน โกวิทช์ พวงงาม, 2549, หน้า 3) การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้มีความปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิ ตามกฎหมาย (Legal rights) และต้องมียุทธศาสตร์ที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

ชูศักดิ์ เทียงตรง (2528, หน้า 13 อ้างถึงใน โกวิทช์ พวงงาม, 2549, หน้า 3) การปกครอง ที่รัฐบาลกลางจะมอบอำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมด หรือเพียงแต่บางส่วน ในการบริหารภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ และอาณาเขตของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย

โกวิทย์ พวงงาม (2549, หน้า 1-5) การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การให้คนในท้องถิ่น มีอิสระในการปกครองตนเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การปกครองตนเองโดยประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมีพื้นฐานจากหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ที่หมายถึง การที่รัฐมอบอำนาจการปกครองให้องค์กรอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์กรส่วนกลางจัดทำบริการสาธารณะ บางอย่างภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ

อุทัย หิรัญโต (2523, หน้า 2 อ้างถึงใน โกวิทย์ พวงงาม, 2549) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและ ดำเนินกิจการบางอย่าง โดยดำเนินกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่น มีการจัดเป็นองค์กร มีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็น อิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีต่าง ๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจาก การควบคุมของรัฐหาได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

Robson (1953, p. 574 อ้างถึงใน โกวิทย์ พวงงาม, 2549, หน้า 3) นิยามว่า การปกครอง ท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นและให้มีอำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (Legal rights) และต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น

Fayol (1949, p. 34) จำแนกกระบวนการบริหารจัดการเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผนงาน (Planning)
2. การจัดองค์กร (Organizing)
3. การบังคับบัญชา (Commanding)
4. การประสานงาน (Coordinating)
5. การควบคุม (Controlling)

Gulick and Urwick (1939, p. 13) จำแนกกระบวนการบริหารจัดการเป็น 7 ขั้นตอน ประกอบด้วยขั้นตอนที่เรียกกันย่อ ๆ ว่า POSDCORB คือ

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางแผนหรือวางโครงการอย่างกว้าง ๆ ว่ามีงาน อะไรบ้างที่จะต้องปฏิบัติตามลำดับ พร้อมด้วยวางแผนวิธีปฏิบัติ ระบุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงาน นั้น ๆ ก่อนลงมือปฏิบัติการ

2. การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การจัดรูปโครงสร้างหรือเค้าโครงของการบริหาร โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานย่อยหรือของตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยงานให้ชัดเจน พร้อมด้วยกำหนดลักษณะและวิธีการติดต่อประสานสัมพันธ์กันตามลำดับชั้นแห่งอำนาจหน้าที่ สูงต่ำลดหลั่นกัน

3. การจัดบุคลากร (Staffing) หมายถึง การบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน ตั้งแต่การแสวงหา การบรรจุ แต่งตั้ง การฝึกอบรมและพัฒนา การบำรุงขวัญ การเลื่อนขั้น ลดขั้น ตลอดจนการพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่งงาน รวมทั้งการบำรุงรักษาสภาพของการทำงานที่ดีให้มีอยู่ตลอดไป

4. การสั่งการ (Directing) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการหลังจากที่ได้วิเคราะห์และพิจารณา โดยรอบคอบแล้ว รวมทั้งการติดตามและให้มีการปฏิบัติงานตามคำสั่งนั้น ๆ ในฐานะที่ผู้บริหาร เป็นผู้นำหรือผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน

5. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานงานหรือสื่อสัมพันธ์ระหว่าง หน่วยงานย่อยหรือตำแหน่งต่าง ๆ ภายในองค์การให้เข้ากันได้ เพื่อให้งานเดินและเกิดประสิทธิภาพ ไม่มีการทำงานซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกัน ทำให้ทุกหน่วยงานประสานกลมกลืนกัน เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์หลักขององค์การร่วมกัน

6. การรายงาน (Reporting) หมายถึง การเสนอรายงานให้ผู้บริหารที่รับผิดชอบต่าง ๆ ทราบความเคลื่อนไหว ความเป็นไปเป็นระยะ ๆ ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทราบ ความก้าวหน้าของงานของตนอยู่เสมอ การเสนอรายงานจำเป็นต้องมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน มีการวิจัย การประเมินผล และมีการตรวจสอบเป็นระยะ ๆ เพื่อการปรับปรุงได้ทันทีหรือการปรับปรุง ในอนาคต

7. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณการเงิน การวางแผน หรือโครงการใช้จ่ายเงิน การทำบัญชี และการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงิน โดยรอบคอบและรัดกุม จากแนวคิดทฤษฎีดังที่กล่าวไปข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารงานปกครองท้องถิ่น เป็นการรับอำนาจมาจากส่วนกลางเพื่อให้ท้องถิ่นนั้นมาบริหารงานปกครองตนเอง โดยมีผู้นำหรือ ตัวนายกที่มาจากการเลือกตั้งของชุมชนนั้น ๆ ให้เข้ามาเป็นตัวแทนในการบริหารปกครอง บริหารงานในท้องถิ่นนั้น ๆ อย่างเป็นระบบ และประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมและตรวจสอบ ได้โดยชอบธรรม

ประเภทการปกครองท้องถิ่น

ประเภทองค์การปกครองท้องถิ่น สำหรับการปกครองท้องถิ่นของไทยในปัจจุบัน มี 2 รูปแบบด้วยกัน คือ

1. การปกครองท้องถิ่นทั่วไป

1.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) มีโครงสร้างการบริหาร คือ สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแล

1.2 เทศบาล มีโครงสร้างการบริหาร คือ สภาเทศบาล และนายกเทศมนตรี โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแล ประกอบไปด้วย

1.2.1 เทศบาลตำบล ท้องถิ่นซึ่งมีการประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล ประกาศกระทรวงมหาดไทยนั้น ให้ระบุชื่อและเขตเทศบาลไว้ด้วย

1.2.2 เทศบาลเมือง ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป ทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลเมือง พระราชกฤษฎีกานั้น ให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

1.2.3 เทศบาลนคร ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป ทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่ อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลนคร พระราชกฤษฎีกานั้น ให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

1.3 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีโครงสร้างการบริหาร คือ สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีนายอำเภอเป็นผู้กำกับดูแล

2. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งมีฐานะเป็นทบวงการเมืองและนิติบุคคล โดยในประเทศไทย มีอยู่ 2 แห่ง คือ

2.1 กรุงเทพมหานคร มีโครงสร้างการบริหาร คือ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สภากรุงเทพมหานคร และสภาเขต

2.2 เมืองพัทยา มีโครงสร้างการบริหาร คือ สภาเมืองพัทยา นายกเมืองพัทยา การปกครองท้องถิ่นของไทยในปัจจุบันมีหลายรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสมกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น โดยในสภาวะการณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ได้ทำให้ประชาชนมีความตื่นตัวและมีความรู้ความเข้าใจในการปกครองตนเองมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ ประกอบกับการพัฒนาของประเทศได้ทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญขึ้นเป็นลำดับ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงรูปแบบการปกครองท้องถิ่นไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองตนเองให้มากที่สุด อันเป็นเป้าหมายสำคัญของการกระจายอำนาจการปกครอง แต่ทั้งนี้ การที่จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบ โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบใดก็ตาม จำเป็นจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม

ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนขีดความสามารถทางด้านการบริหารบุคคล การเงิน และการคลังของท้องถิ่นเหล่านั้นประกอบกันด้วย (ประทาน คงฤทธิศึกษากร, 2535, หน้า 138)

ภาระอำนาจหน้าที่ของเทศบาล

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมีการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 แบ่งเป็นประเภทหน้าที่ของเทศบาลไว้ 2 ส่วน คือ หน้าที่บังคับหรือหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติและอำนาจหน้าที่ที่จะเลือกปฏิบัติดังนี้

ตารางที่ 1 หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล

เทศบาลตำบล	เทศบาลเมือง	เทศบาลนคร
1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน	1. กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 50	1. กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 53
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ	2. ให้น้ำสะอาดหรือการประปา	2. ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	3. ให้มีโรงฆ่าสัตว์	3. กิจการอย่างอื่น ซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	4. ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้	4. การควบคุมสุขลักษณะและอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพ และสถานบริการอื่น
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง	5. ให้มีการบำรุงทางระบายน้ำ	5. จัดการเกี่ยวกับที่อยู่และการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม (ฉบับที่ 336 พ.ศ. 2515 ข้อ 2)	6. ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ	6. จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

เทศบาลตำบล	เทศบาลเมือง	เทศบาลนคร
7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ (7 แก้ไข โดย พ.ร.บ. เทศบาล ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 มาตรา 10)	7. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น	7. การวางผังเมือง และการควบคุมการก่อสร้าง
8. บำรุงศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่น	8. ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับ จำนำหรือสถานสินเชื่อ ท้องถิ่น (พ.ร.บ. เทศบาล (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2517 มาตรา 3	8. การส่งเสริมกิจการ การท่องเที่ยว ((4) (5) (6) (7) (8) เพิ่มเติม โดย พ.ร.บ. เทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 มาตรา 12)
9. หน้าที่ยื่นตามที่กฎหมาย บัญญัติให้เป็นหน้าที่ ของเทศบาล (8) (9) เพิ่มเติม โดย พ.ร.บ. เทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 มาตรา 11) (ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 336 พ.ศ. 2515 ข้อ 2)		

ตารางที่ 2 กิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล

เทศบาลตำบล	เทศบาลเมือง	เทศบาลนคร
1. ให้มีน้ำสะอาด หรือการประปา	1. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม	1. กิจการตามที่ระบุไว้ ในมาตรา 53
2. ให้มีโรงฆ่าสัตว์	2. ให้มีสุสานและ ฌาปนสถาน	2. กิจการอย่างอื่น ซึ่งจำเป็น เพื่อการสาธารณสุข

ตารางที่ 2 (ต่อ)

เทศบาลตำบล	เทศบาลเมือง	เทศบาลนคร
3. ให้มีสุสานและฌาปนสถาน	3. ให้มีและบำรุง การสงเคราะห์มารดาและเด็ก	3. การควบคุมสุขลักษณะ และอนามัยในร้านจำหน่าย อาหาร โรงมหรสพ และสถานบริการอื่น
4. บำรุงส่งเสริมการทำมาหากิน ของราษฎร	4. ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล	4. จัดการเกี่ยวกับที่อยู่ และการปรับปรุงแหล่ง เสื่อมโทรม
5. ให้มีและบำรุงสถานที่ ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้	5. ให้มีการสาธารณสุขการ	5. จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
6. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น	6. จัดทำกิจการ ซึ่งจำเป็น เพื่อการสาธารณสุข	6. การวางผังเมืองและ การควบคุมการก่อสร้าง
7. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ	7. จัดตั้งและบำรุงโรงเรียน อาชีวศึกษา	7. การส่งเสริมกิจการ การท่องเที่ยว (4) (5) (6) (7) (8) เพิ่มเติม โดย พ.ร.บ. เทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 มาตรา 12
8. เทศพาณิชย์ (พ.ร.บ. เทศบาล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2511 มาตรา 3)	8. ให้มีและบำรุงสถานที่ สำหรับการกีฬาและพลศึกษา 9. ให้มีและบำรุง สวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ 10.ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษาความสะอาด เรียบร้อยของท้องถิ่น	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

เทศบาลตำบล	เทศบาลเมือง	เทศบาลนคร
	11. เทศพาณิชย์ พ.ร.บ. เทศบาล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2511 มาตรา 14	

กล่าวคือ การบริหารงานปกครองท้องถิ่นเป็นการบริหารพัฒนาแผน แผนงาน โครงการ กิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ใด โดยเฉพาะ แต่อยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง โดยคนในท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองตนเอง มีสิทธิเลือกผู้ที่มีหน้าที่เข้ามาบริหารการปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบเข้ามาบริหารงานจัดการในด้านต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการให้บริการและประโยชน์สูงสุดของประชาชนเป็นหลัก

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสาธารณะ

การบริการ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525) ได้ให้จำกัดความของคำว่า การบริการ หมายถึง การปฏิบัติรับใช้ การให้ความสะดวกต่าง ๆ เช่น ให้บริการหรือใช้บริการ เป็นต้น

คำว่า การบริการ SERVICE หมายความว่า เป็นการบริการที่ดี สามารถแยกได้ดังนี้

S = Service mind คือ การมีใจใฝ่บริการ ประารถนาให้ผู้อื่นพึงพอใจ

E = Enthusiasm คือ การมีความกระตือรือร้นในการให้บริการ

R = Readiness คือ การมีความพร้อม ทั้งบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ที่จะให้บริการ

V = Value คือ การตระหนักถึงคุณค่าในงานบริการที่ทำว่าเป็นงานที่มีประโยชน์ มีคุณค่า

และสามารถสร้างความภาคภูมิใจให้กับชีวิตได้

I = Interested คือ มีความสนใจ ใส่ใจ ในงานบริการที่ทำด้วยความเต็มใจ

C = Cleanliness คือ ความสะอาด การบริการที่ดี อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ หรือพนักงานบริการต้องมีความสะอาด

E = Endurance คือ ความอดทน อดกลั้น งานบริการจะต้องพบเจอกับบุคคลหลายประเภท ทั้งประเภทเฉย ๆ ร้อนรน จุกจิก จู้จี้ขี้บ่น ผู้ให้บริการต้องมีความอดทน

S = Smile คือ การยิ้มแย้มแจ่มใส การมีมิตรภาพต่อผู้มารับบริการทุกคน โดยทั่วหน้า ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะใด ๆ ทั้งสิ้น

สุนันทา ทวีผล (2550, หน้า 13) กล่าวถึงการให้บริการ สรุปได้ดังนี้

1. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่ กล่าวคือ ประโยชน์และบริการที่องค์การจัดให้นั้นจะต้องตอบสนองความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่หรือทั้งหมด มิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ มิฉะนั้นแล้วนอกจากจะไม่เกิดประโยชน์สูงสุดในการเอื้ออำนวยประโยชน์และบริการแล้วยังไม่คุ้มค่ากับการดำเนินงานนั้น ๆ
2. หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มิใช่ทำ ๆ หยุด ๆ ตามความพอใจของผู้บริการหรือผู้ปฏิบัติ
3. หลักความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มารับบริการทุกคนอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน
4. หลักความประหยัด ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการบริการจะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ
5. หลักความสะดวก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะปฏิบัติได้ง่าย สะดวกสบาย สั้นเปลื้องทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระยุ่งยากใจให้แก่ผู้บริการ หรือผู้ให้บริการมากจนเกินไป

สมิต สัจฉกร (2542, หน้า 13 อ้างถึงใน สุนันทา ทวีผล, 2550, หน้า 14) ให้ความหมายว่าการบริการเป็นการปฏิบัติงานที่กระทำหรือติดต่อเกี่ยวข้องกับผู้ใช้บริการ การให้บุคคลต่าง ๆ ได้ใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง ทั้งด้วยความพยายามใด ๆ ก็ตาม ด้วยวิธีการหลากหลายในการทำให้บุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับความช่วยเหลือ จัดได้ว่าเป็นการให้บริการทั้งสิ้น การจัดอำนวยความสะดวก การสนองความต้องการของผู้ใช้บริการก็เป็นการให้บริการ การให้บริการจึงสามารถดำเนินการได้หลากหลายวิธี จุดสำคัญ คือ เป็นการช่วยเหลือและอำนวยประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการ

หลักการที่ดีของงานบริการ

การบริการที่ดีได้มีผู้แสดงความคิดเห็นไว้หลาย ๆ ด้าน

จรัส สุวรรณมาลา (2539 อ้างถึงใน สุนันทา ทวีผล, 2550, หน้า 14-15) กล่าวถึง ลักษณะการให้บริการที่มีคุณภาพ โดยมีตัวแปรที่จะนำมาใช้ในการกำหนดคุณภาพของบริการ ดังนี้

1. ความถูกต้องตามกฎหมาย หมายถึง บริการที่จัดให้มีขึ้นตามกฎหมาย โดยเฉพาะบริการที่บังคับให้ประชาชนต้องมาใช้บริการ เช่น บริการรับชำระภาษีอากรจำเป็นต้องควบคุมให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ

2. ความเพียงพอ หมายถึง บริการที่มีจำนวนและคุณภาพเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการ ไม่มีการรอคอยหรือเข้าคิวเพื่อขอรับบริการ

3. ความทั่วถึง เท่าเทียม ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีอภิสิทธิ์ หมายถึง บริการที่ดีต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนในทุกพื้นที่ กลุ่มอาชีพ เพศ วัย ได้ใช้บริการประเภทเดียวกัน คุณภาพเดียวกันได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียมกัน โดยไม่มีข้อยกเว้น

4. ความสะดวก รวดเร็ว เชื่อถือได้ หมายถึง การให้บริการที่ดี มีคุณภาพนั้นจะต้องมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

4.1 ผู้ใช้บริการจะต้องได้รับความสะดวก คือ สามารถใช้บริการได้ ณ ที่ต่าง ๆ และสามารถเลือกใช้วิธีการได้หลายแบบตามสภาพของผู้ใช้บริการ นอกจากนั้นความสะดวกอาจพิจารณาได้จากกระบวนการให้บริการ เช่น การจัดให้มีจุดให้บริการเพียงจุดเดียว (One-stop service)

4.2 ความรวดเร็ว หมายถึง ประชาชนต้องได้รับการบริการทันที โดยไม่ต้องรอคิวยาวนานเกินสมควร

4.3 ความน่าเชื่อถือได้ของระบบบริการ หมายถึง บริการที่มีคุณภาพจะต้องมีความต่อเนื่อง สม่ำเสมอ มีระเบียบแบบแผนการให้บริการที่แน่นอน คาดการณ์ล่วงหน้าได้แน่นอนเป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการได้เสมอ และมีโอกาสเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

5. ความได้มาตรฐานทางเทคนิคหรือมาตรฐานทางวิชาการ หมายถึง การให้บริการประเภทที่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญทางเทคนิคหรือทางวิชาการ เช่น การเงิน การบัญชี บริการทางการแพทย์ เศรษฐกิจ กฎหมาย ฯลฯ บริการดังกล่าวนี้จะมีคุณภาพดีก็ต่อเมื่อมีบุคลากรและกระบวนการให้บริการที่ได้มาตรฐานทางเทคนิคและวิชาการ

6. การเรียกเก็บค่าบริการที่เหมาะสมต้นทุนการให้บริการต่ำ หมายถึง การให้บริการของรัฐประเภทที่มีการเรียกเก็บค่าบริการจากผู้รับบริการต้องมีค่าบริการที่เหมาะสมและต้องมีระบบการจัดบริการที่มีประสิทธิภาพ มีต้นทุนการดำเนินงานต่ำ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพดีและมีค่าบริการที่ไม่สูงเกินไป

ปรัชญา เวสารัชช์ (2523, หน้า 20-21 อ้างถึงใน สุนันทา ทวีผล, 2550, หน้า 15) กล่าวถึงการให้บริการสรุปได้ ดังนี้

1. ทำให้ผู้รับบริการเต็มใจและไม่เกิดความทุกข์ความเครียดในการมารับบริการ ต้องทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกพอใจ หรือแปลกใจที่ไม่เลวร้ายอย่างที่คิด

2. อย่าปล่อยให้ผู้รับบริการอยู่ที่หน่วยบริการนานเกินไป หากมีผู้รับบริการมาติดต่อ ก็ต้องให้ผู้รับบริการออกจากหน่วยบริการให้เร็วที่สุด ทั้งนี้รวมทั้งพยายามจัดบริการให้เสร็จเสีย ในคราวเดียวกัน จะได้ไม่ต้องเป็นภาระมาติดต่ออีกในเรื่องเดิม

3. อย่าทำผิดพลาดจนผู้รับบริการเดือดร้อน หัวหน้าหน่วยลงมาดูแลและพบปะ ด้วยตนเองและสร้างความพอใจด้วยการอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษให้เท่าที่สามารถทำได้

4. สร้างบรรยากาศของหน่วยบริการให้น่ารื่นรมย์ โดยการจัดสถานที่ให้ร่มรื่น มีที่นั่งพักผ่อน รับประทานอาหาร แต่งตัวเรียบร้อย สุภาพ สถานที่ดูสะอาด

5. ทำให้ผู้รับบริการเกิดความคุ้นเคยกับบริการ โดยจัดป้ายประชาสัมพันธ์แนะนำ มีขั้นตอนอย่างไร มีพนักงาน เจ้าหน้าที่ ซึ่งพร้อมจะตอบคำถาม

6. เตรียมความสะดวกให้พร้อมจัดสิ่งอำนวยความสะดวก มีคำแนะนำ

สรุปได้ว่า การให้บริการเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการสนองความต้องการ ส่วนรวมของประชาชน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่ ความสม่ำเสมอ ความเสมอภาค ความประหยัด ความสะดวก และตรงเวลาอย่างต่อเนื่อง ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ยึดการให้บริการโดยมุ่งเน้นไปที่พนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า ซึ่งเป็นผู้ให้บริการสาธารณะ

การให้บริการสาธารณะ

ความหมายของบริการสาธารณะ

ในประเทศนั้นคำว่าบริการสาธารณะมีผู้ให้ความหมายไว้หลายคน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากรูปแบบและเหตุผลในการให้คำจำกัดความว่าบริการสาธารณะแล้ว จะเห็นได้ว่า ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดของ

ประยูร กาญจนผล (2545, หน้า 119-121 อ้างถึงใน สุวัฒน์ บุญเรือง, 2549, หน้า 16) ที่ให้ความหมายของคำว่าบริการสาธารณะไว้ในหนังสือ “กฎหมาย ปกครอง” ว่าบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่อยู่ในความอำนาจการหรืออยู่ในความควบคุมของฝ่ายปกครองที่จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน

การบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่อยู่ในความอำนาจการหรือในความควบคุมของฝ่ายการปกครองที่จัดขึ้น เพื่อสนองความต้องการของประชาชน ฝ่ายปกครอง หมายถึง ฝ่ายบริหาร ที่รวมถึงข้าราชการทุกส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น ที่มีหน้าที่จะต้องจัดทำบริการสาธารณะ ให้แก่ประชาชน โดยมีลักษณะดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่อยู่ในความควบคุมของรัฐ
2. มีวัตถุประสงค์ในการสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน

3. การจัดระเบียบและวิธีดำเนินการบริการสาธารณะ ย่อมแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เพื่อให้เหมาะสมแก่ความจำเป็นแห่งกาลสมัย

4. ต้องจัดดำเนินการโดยสม่ำเสมอ

5. เอกชนย่อมมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะเท่าเทียมกัน

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2549, หน้า 112) กล่าวถึงการบริการสาธารณะไว้ว่า โดยหลักการแล้ว การบริการสาธารณะย่อมยังประโยชน์แก่สังคมและบุคคลทั่วไป การดำเนินบทบาทสำคัญประการนี้ของหน่วยงานภาครัฐ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญต่อเรื่องของประสิทธิภาพ ในเชิงการบริหารจัดการและประสิทธิภาพเช่นว่านี้ย่อมเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดทิศทางในภาพรวมของประสิทธิภาพของการจัดการภาครัฐที่มีต่อระบบการบริหารงานภาครัฐและระบบเศรษฐกิจการให้บริการของภาครัฐที่มีคุณภาพ จึงเป็นสิ่งที่สะท้อนสมรรถนะของการปฏิบัติงาน การให้บริการตอบสนองความต้องการประชาชนที่เป็นลูกค้าผู้รับบริการของหน่วยงานภาครัฐ ภายใต้รากฐานของการบริหารราชการหรือการบริหารงานภาครัฐตามแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New public management: NPM) ที่ระบบราชการของหลายประเทศ รวมทั้งประเทศไทย รับมาเป็นกระบวนการทัศน์ในการขับเคลื่อนการจัดการระบบงานภาครัฐในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ตามแนวคิดนี้ นอกจากแนวทางการปรับปรุงสมรรถนะและการยกระดับกำลังการผลิตของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งมีมิติอยู่ที่การพัฒนาทรัพยากรบุคคล (Human resource development) และมีการใช้ประโยชน์จากภาคเอกชนให้มากขึ้น

ศุภชัย ขวาระประภาส (2539 อ้างถึงใน การุณย์ คล้ายคลึง, 2550, หน้า 27) ได้พิจารณา นิยามและความหมายของคำว่า “บริการสาธารณะ” จะต้องพิจารณาจากองค์ประกอบ 2 ประการ คือ

1. บริการสาธารณะเป็นกิจการที่อยู่ในความอำนาจการหรือความควบคุมของฝ่ายปกครอง ลักษณะที่สำคัญที่สุดของบริการสาธารณะ คือ ต้องเป็นกิจการที่รัฐจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการ ส่วนรวมของประชาชน ซึ่งก็คือ เป็นกิจการที่อยู่ในความอำนาจการของรัฐ แต่เนื่องจากปัจจุบัน การกิจของรัฐมีมากขึ้น กิจกรรมบางอย่างต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดทำสูง ใช้เงินลงทุนสูง และรัฐไม่มีความพร้อม จึงต้องมอบให้บุคคลอื่น ซึ่งอาจเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งเมื่อรัฐมอบหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะให้บุคคลอื่นดำเนินการจัดทำแล้ว บทบาทของรัฐ ในฐานะผู้จัดทำหรือผู้อำนาจการก็จะเปลี่ยนไปเป็นผู้ควบคุม โดยรัฐจะเป็นผู้ควบคุมมาตรฐานของ บริการสาธารณะ ควบคุมความปลอดภัย รวมทั้งควบคุมค่าบริการ ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้รับ ประโยชน์ตอบแทนมากที่สุด และเดือดร้อนน้อยที่สุด

2. บริการสาธารณะจะต้องมีวัตถุประสงค์ เพื่อสาธารณะประโยชน์ โดยความต้องการ ส่วนรวมของประชาชนอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่อย่างสุขสบาย

และความต้องการที่จะอยู่อย่างปลอดภัย ดังนั้น บริการสาธารณะที่รัฐจัดทำจึงต้องมีลักษณะที่สนองความต้องการของประชาชนทั้งสองประการดังกล่าว กิจกรรมใดที่รัฐเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการอยู่อย่างปลอดภัยหรือการอยู่อย่างสุขสบายของประชาชน รัฐก็จะต้องเข้าไปจัดทำกิจกรรมนั้น และนอกจากนี้ ในการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐ รัฐไม่สามารถจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดได้ รัฐจะต้องจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน

แนวคิดว่าด้วยการจัดทำบริการสาธารณะของท้องถิ่น

โกวิทช์ พวงงาม (2549, หน้า 67-68) มองพัฒนาการของชุมชนมนุษย์ย้อนกลับไปในอดีตก่อนที่จะผันแปรมาสู่รูปแบบรัฐสมัยใหม่ที่รู้จักกันในรูปแบบรัฐชาติ (Nation-state) อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ซึ่งเน้น 4 องค์ประกอบหลัก คือ การมีขอบเขตดินแดนที่แน่นอนมีประชากรที่มีสัญชาติเป็นสิ่งที่แสดงความเป็นพลเมืองของรัฐ มีรัฐบาลที่เมืองหลวงมีแต่เพียงรัฐบาลเดียวรับผิดชอบ และมีอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดน และประชากรของตนและเป็นอิสระจากรัฐอื่น ๆ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของผู้คนในชุมชนมักจะดำเนินการโดยสมาชิกในชุมชนเองที่ร่วมกันสร้างสรรค์รูปแบบและวิธีการดำเนินการที่เป็นไปตามบริบทและเงื่อนไขทางนิเวศวิทยา พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ระบบความเชื่อหรือวัฒนธรรม และปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายด้านของแต่ละพื้นที่ แต่ละชุมชนแตกต่างกันไป และเราจะเห็นถึงความหลากหลายในกิจกรรมที่เป็นเรื่องของสาธารณะหรือส่วนรวมในเรื่องเดียวกัน แต่มีความแตกต่างกันในระหว่างชุมชนต่าง ๆ เช่น การจัดการเรื่องน้ำ ซึ่งเป็นทรัพยากรหรือปัจจัยที่สำคัญยิ่งในสังคมเกษตรกรรมสมัยก่อนจะมีความแตกต่างในรูปแบบการจัดการระหว่างภาคเหนือกับภาคอีสาน หรือในเรื่องสถานพยาบาลกิจศพหรือสถานที่เผาศพ ในขณะที่ภาคอีสานจะจัดการภายในวัด แต่ภาคเหนือจะมีพื้นที่แยกไปต่างหากจากวัด เป็นต้น

อย่างไรก็ดี จุดประสงค์หลักของการกล่าวถึงเรื่องข้างต้นก็เพื่อชี้ให้เห็นว่าแต่เดิมมานั้น สิ่งที่ปัจจุบันเรียกว่า บริการสาธารณะ ไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องสุขภาพ การศึกษา การคมนาคมขนส่ง การสันตนาการ และอื่น ๆ ทั้งหมด ชุมชนดั้งเดิมเป็นผู้ดำเนินการมาก่อนทั้งสิ้นหรือถ้าจะพูดในภาษาวิชาการสมัยที่กำลังเป็นที่นิยมกันอาจพูดได้ว่า สังคมก่อนการปรากฏของรัฐชาตินั้น มีความเป็น “ประชาสังคม” (Civil society) สูงยิ่ง แต่อาจมีความค้อยในเรื่องเทคโนโลยี อย่งไรก็ดี เมื่อรัฐชาติเริ่มก่อตัวขึ้นในส่วนต่าง ๆ ของโลก เริ่มจากยุโรปในประมาณศตวรรษที่ 15-16 เรื่อยมาจนถึงรัฐอิสระใหม่ในกลุ่มประเทศอาณานิคมหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

บรรดารัฐชาติต่าง ๆ เหล่านี้ต้องการแสดงถึงอำนาจในการควบคุมเหนือดินแดนและประชากรของตน หรือที่ต่อมาเรียกว่า ระบบราชการ (Bureaucracy) เป็นกลไกที่แทรกซ้อน (Penetration) เข้าไปดำเนินการและรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนและสังคมมากขึ้นเรื่อย ๆ

ประกอบกับแนวคิดในเรื่องความเป็นเอกภาพ (Unity) ความมีมาตรฐาน (Standardization) รวมทั้งความจำเป็นในการใช้บริการสาธารณะร่วมกันมากขึ้น ทำให้เป็นทั้งเหตุผลักดันและความมีเหตุมีผลของรัฐที่จะเข้าไปดูแลและจัดการบริการสาธารณะมากขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยเหตุนี้สภาวะของความเป็นประชาสังคมก็ลดน้อยถอยลงไป แต่การครอบงำโดยรัฐ (State domination) กลายเป็นลักษณะเด่นขึ้นมาแทนที่

แม้กระนั้นก็ดี การที่รัฐชาติมีขนาดค่อนข้างใหญ่ รัฐบาลกลางมีเมืองหลวง ซึ่งถึงแม้จะมีระบบราชการที่เป็นตัวแทนส่วนกลางเป็นกำลังสำคัญ แต่ก็ไม่สามารถดูแลและรับผิดชอบได้ทั่วถึง เพราะสิ่งที่จำเป็นต้องตอบสนองต่อคนในชุมชนท้องถิ่นของรัฐสมัยใหม่ก็มีมากขึ้นกว่าเดิมด้วยเช่นกัน นอกจากในแง่ทางการเมืองโดยเฉพาะในแง่จิตวิทยา การเมืองรัฐบาลที่เมืองหลวงก็ทรงปฏิกิริยาจากชุมชนอิสระดั้งเดิมทั้งหลายที่รู้สึกว่าคุณเสียอำนาจ จึงต้องหารูปแบบที่ทำให้ชุมชนท้องถิ่นรู้สึกว่าคุณยังมีบทบาทในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองในระดับหนึ่ง และทำให้ชุมชนท้องถิ่นพอใจในความสัมพันธ์แบบใหม่ ด้วยเหตุนี้จึงเกิดแนวคิดว่าคุณนอกจากมีรัฐบาลกลางที่เมืองหลวงแล้ว ยังมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีอิสระ (Autonomy) ในการบริหารจัดการบริการสาธารณะแก่ชุมชนของตนเองขึ้นในรัฐชาติสมัยใหม่

อย่างไรก็ดี กิจกรรมหรือบริการสาธารณะที่ชุมชนท้องถิ่น (Local community) โดยเฉพาะหน่วยการปกครองท้องถิ่น (Local government) หรือในความหมายที่ค่อนข้างแคบ คือ การบริหารท้องถิ่น (Local administration) โดยองค์กรของรัฐจะกระทำได้และพึงกระทำนั้นก็ขึ้นอยู่กับทั้งพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และรูปแบบของรัฐชาติแต่ละรัฐหรือแต่ละประเทศ ตัวอย่างที่เห็นชัดเจนที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นกรณีสุดขั้วของความเป็นอิสระของท้องถิ่นหรืออาจเป็นกรณียกเว้น คือ กรณีของประเทศสหรัฐอเมริกาที่จุดกำเนิดหรือการก่อเกิดมาจาก 13 มลรัฐที่ประกาศเอกราชเป็นอิสระจากสหราชอาณาจักรหรืออังกฤษแล้วเข้ามาทำความตกลงร่วมกันเป็นรูปแบบสหพันธรัฐ (Federation states) เพราะฉะนั้น อำนาจของรัฐบาลสหพันธรัฐหรือรัฐบาลกลางเมืองหลวงวอชิงตัน จึงถูกกำหนดโดยหน่วยการปกครองส่วนย่อยที่ต่อมารู้จักกันในนามมลรัฐ โดยกำหนดว่ารัฐบาลกลางมีอำนาจรับผิดชอบเฉพาะการป้องกันประเทศ การดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างการจัดระบบเงินตราและระบบภาษีหลัก ส่วนนอกจากนี้แล้วหน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับต่าง ๆ มีอิสระทำได้ทั้งสิ้น เราจึงได้ยินและเห็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นดำเนินการบริการสาธารณะต่าง ๆ มากมาย รวมทั้งการที่สหรัฐเน้นบทบาทปัจเจกบุคคล จึงทำให้เห็นบทบาทเอกชนค่อนข้างสูงมากในหลาย ๆ กิจกรรม

ในขณะที่รัฐชาติอื่น ๆ โดยทั่วไปโดยเฉพาะรัฐเดี่ยว (Unitary state) รัฐบาลกลางที่เมืองหลวงจะเป็นผู้กำหนดขอบเขตอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นว่าจะให้มีมาก

น้อยเพียงใด เช่น กิจการตำรวจในการดูแลและรักษาความสงบท้องถิ่นและกระบวนการยุติธรรม ในอังกฤษ นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น ยังขึ้นอยู่กับรัฐบาลกลาง ในขณะที่สหรัฐอเมริกาเป็นเรื่องของท้องถิ่น เป็นต้น แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่ารัฐเดี่ยวจะไม่สามารถกระจายอำนาจหรือมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีอิสระได้ เพราะในกรณีของอังกฤษในกิจการบริการสาธารณะจำนวนมากที่ท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำเอง เช่น การศึกษา และบริการสาธารณสุขประเภทต่าง ๆ เป็นต้น เพราะฉะนั้น การกระจายอำนาจและการมีอิสระของหน่วยการปกครองท้องถิ่น จึงมิได้มีความสัมพันธ์กับการมีประมุขเป็นประธานาธิบดีหรือกษัตริย์ แต่เกี่ยวข้องกับปัจจัยความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ สิ่งแวดล้อมทางการเมือง และอื่น ๆ แต่ที่สำคัญ คือ ต้องมองในแง่ผลประโยชน์สูงสุดที่เกิดขึ้นแก่ประชาชนท้องถิ่นและการได้มีบทบาทมีส่วนร่วมในฐานะพลเมือง (Citizen) ของชุมชนท้องถิ่นนั้นที่จะดำเนินการในสิ่งที่เขาต้องการและสอดคล้องกับสถานะของชุมชนท้องถิ่นตนเอง

กล่าวคือ การจัดการสาธารณะเป็นการจัดทำบริการสาธารณะของท้องถิ่น กิจกรรมหรือบริการที่จัดให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามีส่วนร่วมและตรงตามความต้องการของประชาชน

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาล ตำบลบางปะกง และเทศบาลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาล ตำบลบางปะกง

ประวัติความเป็นมา

ชุมชนบางปะกง เป็นชุมชนดั้งเดิมจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ศิลปะการก่อสร้าง พระอุโบสถวัด बन (วัดคงคาราม) แสดงให้เห็นว่า ชุมชนบางปะกงมีมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนกลาง มีไทยและชาวมอญอาศัยปะปนกัน โดยชาวมอญจะตั้งถิ่นฐานที่อยู่อาศัยตั้งแต่บริเวณปากคลองพานทองจนถึงบ้านบางปะกงบนและบ้านปะกงกลางบางส่วน โดยเล่นเรือมาเข้าที่ปากอ่าวแม่น้ำบางปะกงล่าง มีทั้งชาวจีนแต้จิ๋ว จีนแคะ จีนกวางตุ้ง จีนฮกเกี้ยน จีนไหหลำ และจีนแมนจู เป็นต้น

เดิมที่บางปะกงมีชื่อเรียกกันว่า “บางปลา” เนื่องจากในแม่น้ำมีปลา “อีง” อยู่อย่างหนาแน่นชุกชุม และปลา “อีง” นี้ ไม่พบในแม่น้ำสายอื่น ๆ นอกจากแม่น้ำบางปะกงนี้เท่านั้น ชาวจีนที่มาตั้งถิ่นฐานที่นี้ในภายหลังมักพูดออกเสียงเป็น “บางมังกง” ซึ่งก็คือ “บางปลา” นั่นเอง

ปี พ.ศ. 2350 สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ 1 ชื่อบางปะกง (บางมังกง) ปรากฏเป็นหลักฐานในนิราศเมืองแกลงของสุนทรภู่ โดยสุนทรภู่เล่นเรือมาแวะจอดที่บางปะกงล่าง ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่ของชาวจีน

ปี พ.ศ. 2379 สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งด่านทางน้ำที่บางปะกง เพื่อเก็บภาษีอากรจากเรือพ่อค้าวานิชต่าง ๆ ที่เดินทางเข้ามาค้าขายและเป็นด่านตรวจตราข้าศึกและสิ่งของต้องห้ามทั้งปวง โดยมีวัด बन (คงคาราม) เป็นศูนย์กลางของชุมชน

ปี พ.ศ. 2427 สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ได้มีการก่อสร้างวัดเพิ่มขึ้นอีก 1 วัด โดยมีคฤหบดี 3 คน ของบางปะกงร่วมกันก่อสร้างวัดกลางขึ้นอีก 1 วัด พร้อมก่อสร้างพระพุทธรูปจำลองไว้เป็นที่เคารพสักการะ

ปี พ.ศ. 2435 สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 หมูบ้านบางปลากงได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นตำบล อยู่ในความปกครองของเมืองชลบุรี มีที่ทำการปกครองอยู่ข้าง ๆ พระเจดีย์ริมน้ำวัดบน (คงคาราม)

ปี พ.ศ. 2436 วัดกลางก่อสร้างเสร็จแล้ว โดยมีสมเด็จพระสังฆราช (แพ ตีสสเทวมหาเถระ) วัดสุทัศน์มาเป็นองค์ประธานวิสุงคามสีมาผูกพัทธสีมา

ปี พ.ศ. 2441 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงเสด็จแวะพักเสวยพระกระยาหาร ณ พลับพลาที่ประทับริมแม่น้ำบางปะกง บริเวณวัดบน (คงคาราม) แล้วเสด็จเยี่ยมราษฎรพร้อมทรงพระราชทานพระบรมฉายาลักษณ์ของพระองค์ไว้ประจำที่วัดบน (คงคาราม) หลังจากนั้นจึงเสด็จพระราชดำเนินทางชลมารคไปยังมณฑลปราจีนบุรี

ปี พ.ศ. 2453 มีการก่อสร้างวัดล่าง เพิ่มอีก 1 วัด รวมเป็น 3 วัด (วัดบน-วัดกลาง-วัดล่าง) วัดล่างในเวลานั้นมีเสาธงขนาดใหญ่สูง 20 วา คนเดินป่าใช้เป็นจุดสังเกตเวลาหลงป่า กลับบ้านไม่ได้

ปี พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงเสด็จแวะพักเสวยพระกระยาหาร ณ ศาลาเบรียนวัดบน(คงคาราม) ก่อนที่จะเสด็จพระราชดำเนินทางชลมารคต่อไป

ปี พ.ศ. 2459 ตำบลบางปะกงได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอบางปะกง อยู่ในความปกครองของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีที่ว่าการอำเภอและสถานีตำรวจตั้งอยู่บริเวณวัดบน (คงคาราม) ก่อนหน้านั้นบางปะกงอยู่ในความปกครองของเมืองชลบุรี

ปี พ.ศ. 2462 ทางราชการได้ย้ายที่ว่าการอำเภอเมืองบางปะกง จากบริเวณวัดบน (คงคาราม) ไปตั้งอยู่ที่ตำบลท่าสะพาน (จนถึงปัจจุบัน) เนื่องจากการติดต่อคมนาคมทางน้ำกับตำบลต่าง ๆ ภายในอำเภอบางปะกงทำได้สะดวกกว่า เพราะท่าสะพานมีลำคลองเชื่อมติดต่อระหว่างตำบลมากมายหลายคลอง รวมทั้งการเดินทางไปตัวจังหวัดฉะเชิงเทราก็สะดวกและใช้เวลาเดินทางน้อยกว่า

ปี พ.ศ. 2499 กระทรวงมหาดไทยประกาศจัดตั้งสุขาภิบาลบางปะกงเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง อยู่ในความปกครองของอำเภอบางปะกง มีผลบังคับใช้ตามราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2499

ปี พ.ศ. 2525-2529 ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 กำหนดให้สุขาภิบาลบางปะกงเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมการเกษตร รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการค้าและบริการระดับอำเภอ

ปี พ.ศ. 2530-2534 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 กำหนดให้ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง เป็นพื้นที่เป้าหมายสำคัญของการพัฒนาเมืองหลักและเมือง ศูนย์กลางความเจริญ ทำให้สุขาภิบาลบางปะกง ซึ่งมีศักยภาพเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมการเกษตร (ด้านประมง) และเป็นศูนย์กลางการค้าและบริการอยู่ก่อนแล้ว เป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่เป้าหมายของการพัฒนาเช่นกัน

ปี พ.ศ. 2535-2539 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พื้นที่อำเภอบางปะกง เป็นส่วนหนึ่งเขตเศรษฐกิจใหม่ของประเทศตามโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern seaboard)

ปี พ.ศ. 2542 สุขาภิบาลบางปะกงได้รับการยกฐานะให้เป็นเทศบาลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงยกฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 โดยมีผลบังคับใช้ตามราชกิจจานุเบกษา ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542

เทศบาลตำบลบางปะกงเป็นเทศบาลขนาดเล็ก ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัด ฉะเชิงเทรา ห่างจากตัวจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 314 ประมาณ 25 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 34 ประมาณ 45 กิโลเมตร ห่างจากสนามบินสุวรรณภูมิประมาณ 38 กิโลเมตร และห่างจากท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง ประมาณ 45 กิโลเมตร มีพื้นที่รับผิดชอบรวม 1.3 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 812.5 ไร่ ประกอบด้วยหมู่ 2-3-4-5-6-7-8-9-10 ตำบลบางปะกง หมู่ 1-11-18-19 ตำบลบางปะกง (บางส่วน) โดยมีอาณาเขตใกล้เคียงติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับศูนย์การค้าบางปะกง และศูนย์การค้าเมืองใหม่บางปะกง ริมเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 34
ทิศใต้	ติดต่อกับแม่น้ำบางปะกง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 314
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับโรงแปงมัน แคะชวา ตำบลบางปะกง

ประชากร

ประชากรตามทะเบียนราษฎร 6,617 คน แยกเป็นชาย 3,157 คน หญิง 3,460 คน จำนวนครัวเรือน 2,596 ครัวเรือน รวมประชากรทั้งสิ้น 6,617 คน

เขตการเลือกตั้ง

แบ่งเป็น 9 เขต ดังนี้

1. เขตชุมชนใต้วัด
2. เขตชุมชนบ้านกลาง
3. เขตชุมชนหัวตลาด
4. เขตชุมชนบ้านตลาดบน
5. เขตชุมชนตลาดกลาง
6. เขตชุมชนตลาดศาลเจ้า
7. เขตชุมชนหน้าวัดกลาง
8. เขตชุมชนคลองยายเม้ย
9. เขตชุมชนบ้านล่าง

ลักษณะภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลบางปะกงมีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มปากแม่น้ำ มีลักษณะเป็นป่าชายเลน ดั้งเดิมจะมีต้นจากต้นแสม ลำพู ลำแพน โกงกาง และต้นการบูรขึ้นอยู่ทั่วไป พื้นที่อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเล 0 ถึง 2 เมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ของเทศบาลจึงเป็นที่น้ำท่วมถึง ตลอดแนวด้านทิศใต้ของพื้นที่เทศบาลซึ่งติดแม่น้ำบางปะกงตั้งแต่หมู่ที่ 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11 และหมู่ที่ 13 มีคลองเล็กน้อยตลอดแนวมากมาย ตามลักษณะที่ราบลุ่มบริเวณปากแม่น้ำโดยทั่วไปที่มักจะมีคลองมากมายก่อนถึงบริเวณปากแม่น้ำ ในอดีตคลองเหล่านี้ใช้เป็นเส้นแบ่งอาณาเขตการปกครองเช่นกัน ในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 ซึ่งเป็นยุคทองของกรุงรัตนโกสินทร์ ในด้านการพาณิชย์ค้าขายระหว่างประเทศทางทะเล ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งด่านทางน้ำเพื่อเก็บภาษีอากรจากเรือสำเภาของพ่อค้าวานิช ทำให้บางปะกงเป็นศูนย์กลางการเดินเรือในสมัยนั้น คลองต่าง ๆ มักเป็นที่จอดเรือสำเภาของพ่อค้า ปัจจุบันในเทศบาลมีลำคลองปรากฏอยู่หลายสาย คูคลองเหล่านี้ใช้เป็นที่ระบายน้ำป้องกันน้ำท่วมในฤดูฝนและฤดูหน้าน้ำหลาก (ต้นฤดูหนาว) และใช้เป็นเส้นแบ่งอาณาเขตปกครอง เช่น

1. คลองคด อยู่ในพื้นที่หมู่ 1 เป็นคลองที่ใช้เส้นแบ่งอาณาเขตปกครองระหว่างหลักเขตที่ 3 ของเทศบาลกับเขต อบต. บางปะกง
2. คลองหลอด เป็นคลองที่ใช้เส้นแบ่งอาณาเขตปกครองระหว่างหมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 3 ต.บางปะกง ต่อเชื่อมกับคลองคดในพื้นที่ อบต. บางปะกง
3. คลองยายเม้ย เป็นคลองที่ใช้เส้นแบ่งอาณาเขตปกครองระหว่างหมู่ที่ 8 และหมู่ที่ 9 ต.บางปะกง

4. คลองบ้านเก่า เป็นคลองที่ใช้เส้นแบ่งอาณาเขตปกครองระหว่างหลักเขตที่ 4 ตลอดแนวคลองถึงหลักเขตที่ 5 ของเทศบาลกับเขต อบต. บางปะกง อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 13 ต.บางปะกง

ลักษณะภูมิอากาศ

เทศบาลตำบลบางปะกงมีลักษณะสภาพภูมิอากาศแบบเขตเมืองร้อนหรืออากาศร้อนชื้น แถบเส้นศูนย์สูตร แบ่งเป็น

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์-กลางเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงว่างของลมมรสุม อากาศจะร้อนอบอ้าวและร้อนที่สุดในเดือนเมษายน อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 35-37 องศาเซลเซียส เนื่องจากลมจากทิศใต้และทิศตะวันออกเฉียงใต้จะหอบลมร้อนบริเวณอ่าวไทยและทะเลจีนใต้ พัดผ่านบริเวณปากแม่น้ำบางปะกง

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม-กลางเดือนตุลาคม จะมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ พัดมาจากอ่าวไทย ทำให้เกิดฝนตกและจะตกหนักมากที่สุดในเดือนกันยายน อย่างไรก็ตาม โดยเฉลี่ยแล้วพื้นที่เทศบาลตำบลบางปะกงจะมีปริมาณน้ำฝนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เฉลี่ยปริมาณน้ำฝน ตลอดทั้งปีประมาณ 928 มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม-กลางเดือนกุมภาพันธ์ โดยมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากไซบีเรียพัดผ่าน ทำให้เกิดอากาศแห้งและเย็น มีความกดอากาศสูง อุณหภูมิต่ำสุด เฉลี่ย 23 องศาเซลเซียส ช่วงกลางเดือนธันวาคม-มกราคม จะเป็นช่วงเวลาที่อากาศหนาวมากที่สุด อุณหภูมิต่ำที่สุดที่วัดได้ 11.2 องศาเซลเซียส เมื่อ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2539

ระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ

บางปะกงในอดีตเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางน้ำในปี พ.ศ. 2379 รัชกาลที่ 3 ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งด่านทางน้ำที่บางปะกงเพื่อเก็บภาษีอากรและตรวจตราข้าศึกปี พ.ศ. 2451 พระพุทธเจ้าหลวง รัชกาลที่ 5 เสด็จแวะบางปะกงก่อนเสด็จต่อไปยังมณฑลปราจีนบุรี และในปี พ.ศ. 2459 รัชกาลที่ 6 ก็เสด็จแวะบางปะกงก่อนเสด็จต่อไปยังมณฑลปราจีนบุรีเช่นกัน การคมนาคมทางน้ำโดยใช้เส้นทางแม่น้ำบางปะกงมีความสำคัญเรื่อยมาจนกระทั่งเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2494 สะพานข้ามแม่น้ำบางปะกงก่อสร้างแล้วเสร็จ การคมนาคมด้วยรถยนต์เข้ามากแทนที่ โดยมีเส้นทางคมนาคมเข้าสู่เทศบาลตำบลบางปะกง ดังนี้

1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ถนนสุขุมวิท เป็นถนนลาดยางเขตทาง 30 เมตร ผิวจราจรกว้าง 7 เมตร
2. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 34 ถนนบางนา-ตราด ผ่านบริเวณด้านทิศเหนือห่างจากเทศบาลประมาณ 700 เมตร เป็นถนนลาดยางเขตทาง 60 เมตร ผิวจราจรกว้าง 16 เมตร

3. ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 314 สายฉะเชิงเทรา-บางปะกง เป็นถนนลาดลาดยาง
เขตทาง 30 เมตร ผิวจราจรกว้าง 7 เมตร

นโยบายการบริหารงานสาธารณะของท้องถิ่น ประกอบด้วย 7 ด้าน

1. นโยบายด้านสังคม
2. นโยบายด้านเศรษฐกิจ
3. นโยบายด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น
4. นโยบายด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม
6. นโยบายด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง
7. นโยบายด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

ถนนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกง

1. ถนนสุขาภิบาล 1 (เจียรประดิษฐ) คสล. เลียบชายฝั่งแม่น้ำบางปะกง เริ่มต้นจากแม่น้ำ
หมู่ที่ 1 ถึงหมู่ที่ 8 ตำบลบางปะกง ขนาดกว้างโดยเฉลี่ย 5 เมตร ยาว 823 เมตร
2. ถนนสุขาภิบาล 2 เป็นถนน คสล. แยกจากถนนสุขุมวิทไปบรรจบกับถนนสุขาภิบาล 1
ที่หมู่ที่ 3 ตำบลบางปะกง ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 235 เมตร
3. ถนนสุขาภิบาล 3 เป็นถนน คสล. แยกจากถนนสุขุมวิทไปบรรจบกับถนนสุขาภิบาล 1
หมู่ที่ 7 ตำบลบางปะกง ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 235 เมตร
4. ถนนสุขาภิบาล 4 เป็นถนน คสล. แยกจากถนนสุขุมวิทไปบรรจบกับถนนสุขาภิบาล 1
ที่หมู่ที่ 8 ตำบลบางปะกง ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 235 เมตร
5. ถนนสุขาภิบาล 5 (เพลินจิต) เป็นถนน คสล. ภายในหมู่ที่ 10 ตำบลบางปะกง
ขนาดกว้าง 5 เมตร ยาว 636.50 เมตร
6. ถนนสุขาภิบาล 6 เป็นถนน คสล. ภายในหมู่ที่ 9 ตำบลบางปะกง ขนาดกว้าง 5 เมตร
ยาว 425 เมตร

7. ถนนสุขาภิบาล 7 เป็นถนน คสล. แยกจากถนนสุขุมวิทไปเข้าโรงเรียนวัดต่าง

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาล ตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ประวัติความเป็นมา

องค์การบริหารส่วนตำบลบางปะกงที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย
ที่ได้มีการประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรก ในวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 มีฐานะเป็นนิติบุคคล
โดยอยู่ห่างจากอำเภอ 6 กิโลเมตร ตั้งอยู่เลขที่ 7 หมู่ที่ 16 ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัด
ฉะเชิงเทรา

ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลบางปะกงได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2554 และมีผลเมื่อวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554 ตั้งอยู่เลขที่ 19 หมู่ 16 ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

นโยบายการบริหารงานสาธารณะของท้องถิ่น ประกอบด้วย 7 ด้าน

1. นโยบายด้านสังคม
2. นโยบายด้านเศรษฐกิจ
3. นโยบายด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น
4. นโยบายด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม
6. นโยบายด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง
7. นโยบายด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ: ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลบางสมัคร

ทิศใต้: ติดต่อกับปากแม่น้ำบางปะกง ตรงข้ามกับเทศบาลตำบลท่าข้าม

ทิศตะวันออก: ติดกับฝั่งแม่น้ำบางปะกง ตรงข้ามกับองค์การบริหารส่วนตำบลบางฝั่ง

ทิศตะวันตก: ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลบางเกลือ และองค์การบริหาร

ส่วนตำบลสองคลอง

เนื้อที่

เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ มีเนื้อที่ ประมาณ 34.8 ตารางกิโลเมตร

คิดเป็น 21,750 ไร่

ลักษณะภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มปากแม่น้ำสูงกว่าระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ยประมาณ 1-2 เมตร พื้นที่เหมาะสมแก่การเกษตรกรรม ซึ่งในปัจจุบันเริ่มเปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรม เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา และการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมอาชีพประมงเลี้ยงกุ้งและปลา

เขตการปกครอง

ตำบลบางปะกงมีแบ่งเนื้อที่การปกครองออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนหนึ่งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางปะกง อีกส่วนหนึ่งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ซึ่งตำบลบางปะกงแบ่งเขตการปกครองออกเป็นทั้งหมด 19 หมู่บ้าน จำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีอยู่ด้วยกันทั้งสิ้น จำนวนหมู่บ้าน 10 หมู่ ได้ดังนี้

1. จำนวนหมู่บ้านในเขต ทต. เดิมทั้งหมู่บ้าน 6 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 12, 13, 14, 15, 16, 17
2. จำนวนหมู่บ้านในเขต ทต. บางส่วน 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1, 11, 18, 19 จำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

หมู่ที่ 1 หมู่บ้าน บ้านบน

หมู่ที่ 11 หมู่บ้าน สามแยกนอก

หมู่ที่ 12 หมู่บ้าน คลองอ้อม

หมู่ที่ 13 หมู่บ้าน คลองหัวจาก

หมู่ที่ 14 หมู่บ้าน คลองฝิซุด้านนอก

หมู่ที่ 15 หมู่บ้าน คลองฝิซุด้านใน

หมู่ที่ 16 หมู่บ้าน คลองยายใหม่

หมู่ที่ 17 หมู่บ้าน สกัคสี่สิบ

หมู่ที่ 18 หมู่บ้าน ปากคลองยายเม้ย

หมู่ที่ 19 หมู่บ้าน เมืองใหม่

ท้องถิ่นอื่นในตำบล ได้แก่ เทศบาลตำบลบางปะกง

ประชากร

ประชากรตามทะเบียนราษฎร 7,201 คน แยกเป็นชาย 3,542 คน หญิง 3,659 คน จำนวนครัวเรือน 1,540 ครัวเรือน รวมประชากรทั้งสิ้น 7,201 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 269 คน/ตารางกิโลเมตร

เขตการเลือกตั้ง

แบ่งเป็น 10 เขต ดังนี้

1. เขตชุมชนบ้านบน
2. เขตชุมชนสามแยกนอก
3. เขตชุมชนคลองอ้อม
4. เขตชุมชนคลองหัวจาก
5. เขตชุมชนคลองฝิซุด้านนอก
6. เขตชุมชนคลองฝิซุด้านใน
7. เขตชุมชนคลองยายใหม่
8. เขตชุมชนสกัคสี่สิบ
9. เขตชุมชนปากคลองยายเม้ย

10. เขตชุมชนเมืองใหม่

การศึกษา

มีสถานศึกษาในเขตเทศบาลตำบลทั้งสิ้น 4 แห่ง รายละเอียดดังนี้

สถานศึกษาในระดับประถมศึกษา 2 แห่ง คือ

โรงเรียนพระพิมลเสนี (พร้อม หงสกุล) หมู่ที่ 13

โรงเรียนพรหมมานุเคราะห์ หมู่ที่ 16

สถานศึกษาในระดับประถมศึกษา (โรงเรียนขยายโอกาส) 1 แห่ง คือ

โรงเรียนสามัคคีราษฎร์บำรุง หมู่ที่ 14

สถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษา 1 แห่ง

โรงเรียนบางปะกง “บวรวิทยายน” หมู่ที่ 13

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

วัดในพระพุทธศาสนา 1 แห่ง ได้แก่ วัดใหม่สงเคราะห์ราษฎร์ (วัดฝักขูด)

สาธารณสุข

เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ มีสถานบริการทางสาธารณสุข ดังนี้

โรงพยาบาลของรัฐขนาด 60 เตียง 1 แห่ง “โรงพยาบาลบางปะกง”

ศูนย์สุขภาพ 1 แห่ง

ร้านขายยาแผนปัจจุบัน 2 แห่ง

อัตราการมีและใช้ส้วมราด เต็มพื้นที่ 100 %

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ในพื้นที่ของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีสถานีตำรวจจรและสถานีตำรวจทางหลวง 2 แห่ง เพื่อบริหารจัดการในเรื่องของการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่

สถานีตำรวจจรอำเภอบางปะกง

สถานีตำรวจตำรวจทางหลวงบางปะกง

สภาพทางเศรษฐกิจ

อาชีพ ประชากรในพื้นที่เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ เดิมประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก แต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจนเหลือพื้นที่เกษตรกรรมน้อยมาก และพื้นที่เกษตรกรรมเดิมที่ทำนาข้าว เปลี่ยนเป็นบ่อกุ้ง บ่อปลา และพื้นที่อุตสาหกรรม และส่วนใหญ่ประชากรมีอาชีพรับจ้าง เลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา และค้าขาย ตามลำดับจนถึงการว่างงาน

การคมนาคม

เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์เป็นพื้นที่ที่เป็นจุดเชื่อมต่อเส้นทางขนส่งและการเดินทางระหว่างกรุงเทพฯ กับประตูเมืองภาคตะวันออกชลบุรี ซึ่งมีเส้นทางที่สำคัญ ๆ อยู่สองสาย ดังนี้

1. ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 34 (ถนนบางนา-ตราด)
2. ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 314 (ถนนฉะเชิงเทรา-สมุทรปราการ)

ถนนสายย่อยในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเส้นทางสัญจรของประชาชนในหมู่บ้านล้วนเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและถนนแอสฟัลติก โดยส่วนใหญ่

ระบบประปา

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ส่วนใหญ่มีน้ำประปาใช้เกือบทุกครัวเรือน คิดเป็น 98% ที่เหลือนั้นทางการประปาส่วนภูมิภาคกำลังดำเนินขยายเขตประปา โดยการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางปะกง โดยจะเริ่มขยายเขตในส่วนที่เหลือตั้งแต่บริเวณหมู่ที่ 14, 15, 16, 17 ครอบคลุมทั่วทั้งพื้นที่

การไฟฟ้า

ในพื้นที่เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนเต็มพื้นที่

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

เนื่องจากเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีพื้นที่ติดกับบริเวณปากแม่น้ำบางปะกงและอ่าวไทยอยู่ถึง 2 ด้าน คือ ทิศใต้และทิศตะวันออก ทำให้ในพื้นที่มีทรัพยากรธรรมชาติทางด้านสัตว์น้ำอยู่เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ในอดีตยังมีป่าโกงกาง ป่าเสม ป่าชายเลน และป่าจากอยู่เป็นจำนวนมาก แม้ในปัจจุบันจะลดจำนวนลงอย่างมากก็ตาม แต่ก็ยังเป็นแหล่งสำหรับเพาะพันธุ์สัตว์น้ำชายฝั่งทางธรรมชาติตามระบบนิเวศวิทยาทางทะเล นอกจากนี้ก็ยังมีการทำนาเกลือ โดยอาศัยภูมิปัญญาพื้นบ้านและน้ำทะเลตามธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

มีทั้งหมด 26 สาย และมีแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น 2 แห่ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อดิสรุา เกิดทอง (2546) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความมีประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะของเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาถึง 1) รูปแบบแนวทางและวิธีการดำเนินงานในการจัดให้บริการสาธารณะต่อประชาชนของเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ 2) วิเคราะห์ถึงความมีประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะ 3) วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างบริการสาธารณะที่เทศบาลจัดให้กับ

ความต้องการบริการสาธารณะที่แท้จริงของประชาชนผู้ใช้บริการ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานว่า

1) การจัดการโดยทำการจำแนกบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์เป็นการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิผล โดยทำการจำแนกบริการสาธารณะออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม และด้านงานให้บริการและบริการชุมชน 2) การให้บริการสาธารณะของเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า บริการสาธารณะที่เทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ให้แก่ประชาชนในปัจจุบันเป็นการให้บริการที่มีประสิทธิผล เนื่องจากประชาชนกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเขตเทศบาลมีความพึงพอใจในบริการทั้ง 4 ด้านที่ได้รับ

ปัจจัยอุปสรรคที่มีผลต่อความมีประสิทธิผลในการให้บริการสาธารณะของเทศบาลส่วนใหญ่จะเป็นปัจจัยภายใน เช่น การขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ความขาดแคลนบุคลากร ความโปร่งใส ความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของผู้บริหาร เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอกที่เทศบาลควรให้ความสนใจอย่างมาก คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน

การจัดให้บริการสาธารณะของเทศบาลไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ถึงแม้ว่าทั้งเทศบาลและประชาชนจะให้ความสำคัญกับบริการสาธารณะด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นลำดับแรกเหมือนกัน แต่มีจุดเน้นในการให้และความต้องการในการรับบริการแตกต่างกัน

มงคลศักดิ์ เมืองธรรม (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของประชาชนและทัศนคติต่อการดำเนินนโยบายสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไฟร์ฟ้า ซึ่งเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่ประชาชนมีความรู้ความความคิดเห็นเกี่ยวกับประเทศชาติ ระบบการเมือง บทบาทของผู้นำทางการเมือง การบังคับใช้นโยบาย ตลอดจนการตัดสินใจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการกำหนดนโยบาย แต่ขณะเดียวกันก็ขาดความรู้สึกความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้าง บทบาทของผู้นำทางการเมือง รวมทั้งไม่รู้ว่าตนมีบทบาทเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายสาธารณะอย่างไร แต่อย่างไรก็ตาม ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองได้ในระดับดีมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการเลือกตั้ง แต่ยังไม่ค่อยเข้าใจหรือมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย ในเรื่องของบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

นอกจากนี้ยังพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมทางการเมืองรวมอยู่ในระดับมีส่วนร่วมบางครั้ง โดยประชาชนส่วนใหญ่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง แต่จะเข้าร่วมเป็นบางครั้ง ซึ่งกิจกรรมที่ประชาชนเข้าร่วมทุกครั้ง คือ การไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหาร

ส่วนตำบล และกิจกรรมที่ประชาชนเข้าร่วมบ่อยครั้งจะเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบควบคุม หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรง เช่น การร้องขอให้องค์กรบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติ ส่วนการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมบ่อยครั้ง สำหรับบุคลากรฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการกำหนดนโยบายสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการให้ข้อมูลข่าวสาร การดำเนินนโยบายตามระเบียบ กฎหมาย การจัดสรรผลประโยชน์ การกำหนดวิธีการและเครื่องมือในการจัดสรรผลประโยชน์ และความสามารถในการจัดสรรผลประโยชน์จะมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลต่อประชาชน และประสบผลสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างฝ่ายการเมืองกับฝ่ายประจำ ซึ่งทั้งสองฝ่ายจะต้องร่วมกันในการกำหนดนโยบายสาธารณะ แต่ทั้งสองฝ่ายก็ไม่แน่ใจว่าหากเกิดความขัดแย้งระหว่างฝ่ายการเมืองกับฝ่ายประจำแล้ว ฝ่ายประจำจะปิดบังข้อมูลที่สำคัญบางอย่างในการประกอบการกำหนดนโยบายสาธารณะแก่ฝ่ายการเมือง ทั้งประชาชนและบุคลากรฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นสอดคล้องกันว่า นโยบายสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง โดยความสามารถเด่นขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ การก่อสร้างด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับสูง ส่วนนโยบายสาธารณะด้านอื่น ๆ ได้แก่ การบริการสาธารณะ การจัดสรรงบประมาณ การดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การพัฒนาอาชีพ การบำรุงรักษาสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ตอบสนองต่อความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

สุรัตน์ พิมนิสัย (2548, หน้า 56) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดกาฬสินธุ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านจากทั้ง 4 ด้าน พบว่า ทุกด้านมีปัญหาในการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง และจำแนกเป็นรายชื่อของแต่ละด้าน พบว่า ปัญหาการบริหารทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ที่มีอายุและระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุ 25-34 ปี อายุ 35-44 ปี และอายุ 45 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือ ปวช. อนุปริญญา หรือ ปวส. และระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ข้อเสนอแนะจากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้การบริหารงานของผู้บริหารองค์การ บริหารส่วนตำบลโดยตรง รัฐบาลควรกำหนดการให้ทุนการศึกษาต่อในระดับสูงและเปิดกว้าง หลายหลักสูตร รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบลมากขึ้น ควรจัดอบรม พนักงานส่วนตำบลด้านระเบียบ กฎหมาย และเน้นระเบียบการเงิน การคลัง และพัสดุ

จกกลณี เกิดพิบูลย์ (2548) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและการให้บริการสินค้า สาธารณะขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า สินค้าสาธารณะ หมายถึง บริการสาธารณะประโยชน์ต่าง ๆ ที่รัฐบาลจัดหาให้กับสมาชิกของชุมชน โดยปราศจาก มูลค่าตอบแทน บริหารเหล่านี้ ประกอบด้วย บริการเพื่อความปลอดภัยของสาธารณะ บริการเพื่อ สุขอนามัย และบริการเพื่อความสะดวกสบายอื่น ๆ โดยความต้องการสินค้าสาธารณะหรือบริการ สาธารณะจะเปลี่ยนแปลงไปตามระดับของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญเป็นเมือง ของชุมชน กล่าวคือ เมื่อชุมชนชนบทได้พัฒนาเป็นชุมชนเมือง ชุมชนจะเกิดมีความต้องการบริการ สาธารณะประโยชน์บางอย่างเพิ่มขึ้น เช่น การบริการเก็บขยะ ระบบการระบายน้ำ แสงสว่างบนถนน ทางเท้า และช่องจราจรสำหรับรถจักรยานยนต์ สนามกีฬาและสนามเด็กเล่น เป็นต้น โดยความต้องการ ที่เพิ่มขึ้นของชุมชนเมืองนั้น เป็นผลมาจากสมาชิกในชุมชนส่วนใหญ่ ประกอบด้วยบุคคลรุ่นใหม่ ที่ประกอบอาชีพในเมือง ทำงานนอกบ้าน มีรายได้สูง โดยบุคคลเหล่านี้ต้องการความเป็นอยู่ ที่สะดวกสบาย มั่นคง และปลอดภัยมากขึ้น เป็นผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดหา และจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะทราบถึงความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่นได้ โดยการออกไปสอบถามโดยตรงกับประชาชนและอาศัยกรรมการบริหารท้องถิ่น เป็นผู้เสนอในที่ประชุมเป็นส่วนมาก ในส่วนของประชาชนจะแสดงความต้องการบริการท้องถิ่น สาธารณะ โดยผ่านการแจ้งด้วยตนเองและการแจ้งความต้องการผ่านกรรมการบริหารท้องถิ่น และกลุ่มแม่บ้านเป็นส่วนมาก โดยเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากในองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ไม่ปรากฏเลยในกรณีของเทศบาล และพบว่า การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะอาศัยรายได้จากภาษีและเงินอุดหนุนเป็นหลัก โดยองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมาก

ต้องอาศัยรายได้หลักจากภาษีการบริโภคและภาษีมูลค่าที่ดิน ส่วนเทศบาลที่อยู่ในเขตเมืองมีรายได้ส่วนใหญ่จากธุรกิจของภาคเอกชน

โดยกล่าวสรุปว่า ศักยภาพและประสิทธิภาพในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะขึ้นอยู่กับรายได้และความมีประสิทธิภาพในการจัดหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้บริหาร ความรู้ ความเข้าใจ และความร่วมมือของประชาชนเป็นสำคัญ

วัชร เสริฐสมใจ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิผลในการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าข้ามส่วนใหญ่รับทราบเกี่ยวกับแหล่งที่มาของงบประมาณของเทศบาลตำบลท่าข้าม คิดเป็นร้อยละ 91.14 โดยทราบว่างบประมาณของเทศบาลตำบลท่าข้ามมาจากรายได้จากการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 92.10 และรับทราบเกี่ยวกับเกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ ของเทศบาล และการใช้งบประมาณของเทศบาลตำบลท่าข้าม คิดเป็นร้อยละ 89.20 โดยคิดว่าการใช้เงินงบประมาณในการดำเนินกิจการ/ ให้บริการต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลท่าข้ามเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 81.06 และแหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลจากวารสารของเทศบาล คิดเป็นร้อยละ 87.88 โดยมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลท่าข้าม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลท่าข้าม ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และด้านงานให้บริการและบริการชุมชน โดยภาพรวมในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ และด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม มีความพึงพอใจต่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าข้าม พบปัญหาในการรับบริการสาธารณะจากเทศบาลตำบลท่าข้าม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบปัญหาในการรับบริการสาธารณะด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมจากเทศบาลตำบลท่าข้ามในระดับมาก และพบปัญหาในการรับบริการสาธารณะด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ และด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมจากเทศบาลตำบลท่าข้ามในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาในการรับบริการสาธารณะด้านงานให้บริการและบริการชุมชนจากเทศบาลตำบลท่าข้ามพบในระดับน้อย

วันไชย แฝงยงค์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับจากระดับปัญหาสูงสุดไปน้อยสุด ได้แก่ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านโครงสร้าง

และระบบงาน การบริหารงานคลังและการบริหารงานพัสดุ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาสภาพปัญหา รายด้านแล้ว พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคลมีปัญหาการบริหารงาน คือ การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และทักษะในการปฏิบัติงาน ด้านโครงสร้างและระบบงาน มีปัญหา การบริหารงาน คือ การบันทึกการประชุม การจัดทำระเบียบวาระการประชุม และระบบงานสารบรรณ การจัดทำเอกสารและการจัดเก็บเอกสาร ด้านการบริหารงานคลัง มีปัญหาการบริหารงาน คือ การปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดทำงบประมาณประจำปี และด้านการบริหารงานพัสดุ มีปัญหา การบริหารงาน คือ การจำหน่ายพัสดุที่ไม่ต้องการใช้หรือสิ้นสภาพการใช้งาน การจัดซื้อหรือการจัดจ้าง และการคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติรับจ้างทำพัสดุ

พงษ์พันธ์ วงศ์อำมาตย์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานบุคลากร ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาและสาเหตุของปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการสรรหาพนักงานส่วนตำบล พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารงานบุคคลขององค์การบริหาร ส่วนตำบล เห็นว่า การสรรหาพนักงานส่วนตำบลมีปัญหามากที่สุดตั้งแต่การกำหนดคุณสมบัติ ด้านคุณวุฒิทางการศึกษาที่กว้างเกินไป ไม่เป็นการเฉพาะเจาะจงหรือคุณวุฒิทางการศึกษาที่เป็น วิชาชีพเฉพาะ จึงทำให้ได้พนักงานส่วนตำบลที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานน้อย (ร้อยละ 42.70) รองลงมา คือ ปัญหาการประกาศรับสมัครในการสรรหาพนักงานส่วนตำบลยังมีปัญหาเรื่องเวลา การประกาศก่อนการรับสมัครน้อย (ร้อยละ 50.34) จึงทำให้ไม่เป็นการแพร่หลาย และผู้ประสงค์ จะสมัครเตรียมตัวไม่ทัน ทำให้ได้พนักงานส่วนตำบลที่ไม่มีความรู้ความสามารถตามที่ต้องการ

2. ปัญหาและสาเหตุของปัญหาการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบรรจุและแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า มีการเลือกปฏิบัติ ในการบรรจุและแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล (ร้อยละ 36.11) เนื่องจากหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบลเปิด โอกาสให้ผู้บริหารท้องถิ่นได้เปิดช่องทาง ในการหาผลประโยชน์ โดยเฉพาะการเปิดโอกาสให้ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถกำหนดตำแหน่งได้เอง โดยไม่มีหลักเกณฑ์ในการกำหนดตำแหน่งงานของพนักงานส่วนตำบลที่สามารถวัดได้ หรือมีเครื่องมือวัดซึ่งเห็นเป็นรูปธรรม ทำให้เกิดปัญหาบางอย่าง เช่น คนล้นงาน งานบางอย่าง ไม่มีคนทำ เพราะผู้ปฏิบัติไม่ได้นำหลักทฤษฎีในการวิเคราะห์ห้องค์กรเข้ามาดำเนินการในการบรรจุ แต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล

ทัศนีย์ พลอยทับทิม (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานการเงินการคลัง ของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมสภาพปัญหาการบริหารงานการเงินการคลังขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลในเขตอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับดังต่อไปนี้
ด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ และด้านการจัดการ ข้อเสนอแนะและแนวทาง
ในการแก้ไขปัญหาการบริหารงานการเงินการคลัง ควรจัดสรรงบประมาณสำหรับจัดหาวัสดุ/ อุปกรณ์
ที่มีความทันสมัยพร้อมที่จะใช้งาน ได้ให้มีจำนวนเพียงพอกับปริมาณงาน ควรกำหนดอัตรากำลัง
ให้เจ้าหน้าที่เพียงพอกับปริมาณงาน และจัดอบรมเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพ
ในการปฏิบัติงาน

จิราพร ภาริศรี (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลในอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
4 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างและระบบงาน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานคลังและ
งบประมาณ ด้านการบริหารงานพัสดุ พบว่า ทุกด้านโดยรวมมีปัญหาในการบริหารงานอยู่ในระดับ
ปานกลาง มีเพียง 2 ข้อเท่านั้นที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ สมาชิกต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของ
ตนเอง และการจัดเก็บเอกสารมักกระจัดกระจาย

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มี เพศ อายุ
ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้าน พบว่า

2.1 พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเพศหญิงกับเพศชาย มีความเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวม
และรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวม
ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านโครงสร้างและระบบงานมีความคิดเห็นแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพนักงานที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีระดับปัญหาสูงกว่าพนักงาน
ที่มีอายุ 30-39 ปี และอายุ 20-29 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันเกี่ยวกับ
ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านโครงสร้างและระบบงานมีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่ประสบการณ์การทำงาน 20 ปีขึ้นไป
มีระดับปัญหาสูงกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงาน 12-15 ปี กลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงาน
8-11 ปี และกลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงาน 4-7 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
ส่วนกลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 4 ปี มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

2.4 พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระดับการศึกษาต่างกันเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากปัญหาทั้ง 4 ด้าน มีดังนี้ ควรมีการจัดอบรมสัมมนาความรู้เกี่ยวกับพื้นที่หมู่บ้านที่รับผิดชอบเพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ควรจัดทำประชาพิจารณ์ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่หมู่บ้านที่รับผิดชอบ ควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน ทั้งการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การจัดทำงบประมาณประจำปี การจัดซื้อ-จัดจ้าง เป็นต้น ผู้บริหารควรมีการกำหนดคณวุฒิให้สูงขึ้น ให้มีการเลือกตั้งประธานกรรมการบริหารโดยตรง และมีการผลัดเปลี่ยนการดำรงตำแหน่งวาระ 1 ปี ถึง 2 ปี ให้มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สามารถจัดจ้างลูกจ้างได้เพิ่มขึ้นในส่วนที่ขาดแคลน เช่น เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ เจ้าหน้าที่ธุรการ

กิตติธัช อิมวัฒนกุล (2553) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา จากผลการศึกษาทำให้ทราบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านถนนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านไฟฟ้าแสงสว่างอยู่ในระดับมาก และด้านประปาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

พจนีย์ วงษ์แก้ว (2553) ได้วิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า

1. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลนาเชือก โดยรวมอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสังคม ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง และด้านสิ่งแวดล้อม
2. การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน เมื่อจำแนกตามเพศ อาชีพ ระดับการศึกษา และชุมชน พบว่า ที่มีเพศต่างกัน โดยรวมไม่ต่างกัน ส่วนอาชีพ ระดับการศึกษา และชุมชนที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ คือ ควรดำเนินนโยบายตามที่ได้หาเสียงไว้กับประชาชน ควรจัดระบบการจัดเก็บขยะใหม่ ควรสนับสนุนด้านการศึกษาของเยาวชน ควรจัดการระบบประปา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. วิธีดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีวิธีการวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และผลงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงาน การปกครอง โครงสร้างบทบาท อำนาจและหน้าที่ของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
2. การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในด้านทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านการพัฒนาอาชีพ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการบริการสังคม ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง และด้านการสาธัญปโภค สาธัญปโภค และโครงสร้างพื้นฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งหมด 19 หมู่บ้าน จำนวน 10,940 คน แบ่งเป็น

1. ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางปะกง ทั้ง 9 หมู่บ้าน
รวมทั้งสิ้นจำนวน 5,121 คน

2. ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
ทั้ง 10 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 5,819 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ตามวิธีการคำนวณของยามานะ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนด
ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 มีสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกำหนดให้เท่ากับ 0.05

โดยแทนค่าลงในสูตรดังนี้

$$n = \frac{10,940}{1+10,940(0.05)^2}$$

$$n = 386$$

โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เพื่อจำนวนชุดแบบสอบถามที่อาจขาดความสมบูรณ์
จึงแจกแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 400 ชุด

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม จะแบ่งได้เป็น
กลุ่มละ 200 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง จะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

ในการทำการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขอเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน จากนั้น
จึงนำมากำหนดสัดส่วนตามขนาดของประชากร (Proportion to size) ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล
ตำบลบางปะกง ทั้ง 9 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 5,121 คน

หมู่บ้าน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. ชุมชนไต้วัด	410	16
2. ชุมชนบ้านกลาง	416	16
3. ชุมชนหัวตลาด	607	24
4. ชุมชนบ้านตลาดบน	666	26
5. ชุมชนตลาดกลาง	499	19
6. ชุมชนตลาดศาลเจ้า	507	20
7. ชุมชนหน้าวัดกลาง	756	30
8. ชุมชนคลองยายเม้ย	890	35
9. ชุมชนบ้านล่าง	370	14
รวม	5,121	200

ในการทำการศึกษครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขอเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน จากนั้นจึงนำมากำหนดสัดส่วนตามขนาดของประชากร (Proportion to size) ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนประชากรที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
ทั้ง 10 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 5,819 คน

หมู่บ้าน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. ชุมชนบ้านบน	390	13
2. ชุมชนสามแยกนอก	612	21
3. ชุมชนคลองอ้อม	496	17
4. ชุมชนคลองหัวจาก	832	29
5. ชุมชนคลองฝิซูด้านนอก	764	26
6. ชุมชนคลองฝิซูด้านใน	456	16
7. ชุมชนคลองยายใหม่	463	16
8. ชุมชนสกัดสี่สิบ	380	13

ตารางที่ 4 (ต่อ)

หมู่บ้าน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
9. ชุมชนปากคลองยายเม้ย	835	29
10. ชุมชนเมืองใหม่	591	20
รวม	5,819	200

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ เครื่องมือแบบสอบถาม โดยการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีวิธีการดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลในส่วนดังกล่าวนี้มาสร้างเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นมาตรวัดแบบให้คะแนน (Rating scale) เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบด้วย 7 ด้าน ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง และด้านการสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อประเมินความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคำถาม ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นของประชาชนตามความคิดเห็น ดังนี้

เหมาะสม	ให้คะแนน	4 คะแนน
ค่อนข้างเหมาะสม	ให้คะแนน	3 คะแนน
ค่อนข้างไม่เหมาะสม	ให้คะแนน	2 คะแนน
เหมาะสม	ให้คะแนน	1 คะแนน

การกำหนดเกณฑ์การแปลผล

$$\begin{aligned} \text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\ &= \frac{4-1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

กำหนดช่วงของการแปลผล

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการบริหารงานสาธารณะของเทศบาล
3.26-4.00	มีการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลอยู่ในระดับเหมาะสม
2.51-3.25	มีการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลอยู่ในระดับค่อนข้างเหมาะสม
1.76-2.50	มีการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลอยู่ในระดับค่อนข้างไม่เหมาะสม
1.00-1.75	มีการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลอยู่ในระดับไม่เหมาะสม

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการศึกษารั้งนี้ใช้แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด โดยแบบสอบถามนี้มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา และกำหนดกรอบแนวคิด กำหนดนิยามศัพท์ และเพื่อให้เป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

3.1 นายจรินทร์ งามสุวรรณ	นายกเทศมนตรีตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
3.2 นายทวีศักดิ์ สุขศรี	ปลัดเทศบาลตำบลบางปะกง

3.3 อาจารย์สุปราณี ธรรมพิทักษ์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตาม
คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. การหาค่าความเชื่อมั่น

4.1 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) จำนวน 30 ชุด แบ่งเป็นประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกง 15 ชุด และเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ 15 ชุด ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4.2 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาค (Cronbachs' alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.786 ซึ่งเป็นค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่ ข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิ โดยสามารถจำแนกข้อมูลได้ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในเขตการบริหารงานของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 400 ชุด

2. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าว เช่น หนังสือวารสาร สิ่งพิมพ์ และเอกสารตีพิมพ์ รวมถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์เกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ และความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้วิธีการประมวลผลค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ โดยตัวแปรต่าง ๆ จะถูกนำมาลงรหัสเพื่อเปลี่ยนสภาพข้อมูลให้อยู่ในรูปตัวเลขแล้วนำมาวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
2. อธิบายระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เป็นการบรรยายลักษณะของคุณลักษณะของข้อมูลและนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
3. ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) คือ t-test (Independent) ในการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จำแนกตามด้านทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง และด้านการสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ เป็นการวิจัยโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 คน ผู้วิจัยได้ใช้วัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นแนวทางในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ ผู้วิจัยจึงนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถามผลของการศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติงาน และผลการศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงาน ดังรายละเอียด ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ สถานภาพ การสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ตอนที่ 1 ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเขตเทศบาลตำบลบางปะกง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	124	62.00
หญิง	76	38.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ศาสนา		
พุทธ	190	95.00
คริสต์	10	5.00
อายุ		
18-30 ปี	74	37.00
31-45 ปี	100	50.00
46-50 ปี	26	13.00
สถานภาพสมรส		
โสด	56	43.00
สมรส	109	54.50
หย่าร้าง	5	2.50
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	83	41.50
ปริญญาตรี	107	53.50
สูงกว่าปริญญาตรี	10	5.00
อาชีพ		
ข้าราชการ	14	7.00
ค้าขาย	42	21.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	8.50
พนักงานบริษัท	43	21.50
ธุรกิจส่วนตัว	24	12.00
เกษตรกร/ ปลูกสัตว์/ ประมง	30	15.00
นิสิต/ นักศึกษา	3	1.50
ว่างงาน	17	8.50
รับจ้าง	10	5.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท	30	17.00
10,001-20,000 บาท	90	45.00
20,001-30,000 บาท	64	32.00
30,001-40,000 บาท	12	6.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย (ร้อยละ 62.00) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 95.00) มีช่วงอายุระหว่าง 31-45 ปี (ร้อยละ 50.00) สถานภาพส่วนใหญ่สมรส (ร้อยละ 54.5) การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 53.50) ส่วนในด้านของอาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัท (ร้อยละ 21.50) และรายได้ต่อเดือนจะอยู่ที่ 10,001-20,000 บาท (ร้อยละ 45.00)

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเขตเทศบาลตำบลบางปะกง
พรหมเทพรังสรรค์

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	114	57.00
หญิง	86	43.00
ศาสนา		
พุทธ	194	97.00
คริสต์	6	3.00
อายุ		
18-30 ปี	43	21.50
31-45 ปี	94	47.00
46-50 ปี	63	31.50

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	57	28.50
สมรส	140	70.00
หย่าร้าง	3	1.50
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	54	27.00
ปริญญาตรี	126	63.00
สูงกว่าปริญญาตรี	20	10.00
อาชีพ		
ข้าราชการ	12	6.00
ค้าขาย	50	25.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	5.50
พนักงานบริษัท	29	14.50
ธุรกิจส่วนตัว	39	19.50
เกษตรกรกรรม/ ปลูกสัตว์/ ประมง	19	9.50
นิสิต/ นักศึกษา	4	2.00
ว่างงาน	16	8.00
รับจ้าง	20	10.00
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท	38	19.00
10,001-20,000 บาท	77	38.50
20,001-30,000 บาท	67	33.50
30,001-40,000 บาท	17	8.50
40,001-50,000 บาท	1	0.50
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย (ร้อยละ 57.00) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 97.00) มีช่วงอายุระหว่าง 31-45 ปี (ร้อยละ 47.00) สถานภาพส่วนใหญ่สมรส (ร้อยละ 70.00) การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 63.00) ส่วนอาชีพส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย (ร้อยละ 25.00) และรายได้ต่อเดือนจะอยู่ที่ 10,001-20,000 บาท (ร้อยละ 38.50)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ผู้วิจัยได้นำคำตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 ที่ถามถึงด้านการบริหารงานสาธารณะ มาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบ โดยวิเคราะห์เป็นรายข้อ รายด้าน และรวมทุกด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 7-21 ดังต่อไปนี้

1. ภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ โดยรวมทุกด้าน

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะ ของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์	เทศบาลตำบล บางปะกง		เทศบาลตำบล บางปะกง พรหมเทพรังสรรค์	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. ด้านสังคม	2.81	0.50	2.89	0.44
2. ด้านเศรษฐกิจ	2.76	0.57	2.85	0.56
3. ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	2.75	0.54	2.80	0.46
4. ด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2.76	0.58	2.79	0.55
5. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม	2.76	0.52	2.87	0.51
6. ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง	2.83	0.52	2.88	0.47
7. ด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน	2.82	0.59	2.93	0.55
รวม	2.78	0.43	2.86	0.35

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ โดยเปรียบเทียบพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.78$ และ $\bar{X} = 2.86$ ตามลำดับ) โดยที่เทศบาลตำบลบางปะกง มีด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด ($\bar{X} = 2.83$) และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีด้านการสาธิตปฏิบัติ สาธิตปฏิบัติการ และโครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด ($\bar{X} = 2.93$) และเทศบาลตำบลบางปะกงมีด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.75$) ส่วนเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.79$)

การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ในภาพรวมเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีการบริหารอยู่ในระดับเหมาะสมมากกว่าเทศบาลตำบลบางปะกงทุกด้าน

2. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านสังคม

2.1 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง ด้านสังคม

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกง

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ค่อนข้างไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การพัฒนาคน ชุมชน และสังคม	46 (23.00)	107 (53.50)	39 (19.50)	8 (4.00)	2.96	0.76	ค่อนข้างเหมาะสม	
2. การพัฒนาด้านการศึกษา	32 (16.00)	109 (54.50)	56 (28.00)	3 (1.50)	2.85	0.69	ค่อนข้างเหมาะสม	
3. การพัฒนาสาธารณสุข	34 (17.00)	108 (54.00)	53 (26.50)	5 (2.50)	2.86	0.71	ค่อนข้างเหมาะสม	
4. การพัฒนาสังคมสงเคราะห์ประชาชนและงานสวัสดิการสังคม	29 (14.50)	110 (55.00)	56 (28.00)	5 (2.50)	2.82	0.70	ค่อนข้างเหมาะสม	
5. การพัฒนาเด็ก สตรี และเยาวชน	22 (11.00)	118 (59.00)	56 (28.00)	4 (2.00)	2.79	0.65	ค่อนข้างเหมาะสม	
6. การรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน	26 (13.00)	103 (51.50)	63 (31.50)	8 (4.00)	2.74	0.73	ค่อนข้างเหมาะสม	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ค่อนข้างไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
7. การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด	31 (15.50)	94 (47.00)	70 (35.00)	5 (2.50)	2.76	0.74	ค่อนข้าง เหมาะสม	
8. การสนับสนุนให้มีมาตรการ ในการป้องกันปัญหาโจรสลัด และอาชญากรรมในพื้นที่	25 (12.50)	97 (48.50)	69 (34.50)	9 (4.50)	2.69	0.74	ค่อนข้าง เหมาะสม	
ภาพรวม					2.81	0.50	ค่อนข้าง เหมาะสม	

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงด้านสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า กิจกรรมการพัฒนาคน ชุมชน และสังคม มากที่สุด ($\bar{X} = 2.96$) และกิจกรรมการสนับสนุนให้มีมาตรการในการป้องกันปัญหาโจรสลัดและปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.69$)

2.2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ด้านสังคม

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ค่อนข้างไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การพัฒนาคน ชุมชน และสังคม	31 (15.50)	130 (65.00)	33 (16.50)	6 (3.00)	2.93	0.66	ค่อนข้าง เหมาะสม	
2. การพัฒนาด้านการศึกษา	29 (14.50)	135 (67.50)	29 (14.50)	7 (3.50)	2.93	0.65	ค่อนข้าง เหมาะสม	
3. การพัฒนาสาธารณสุข	27 (13.50)	135 (67.50)	29 (14.50)	7 (3.50)	2.94	0.59	ค่อนข้าง เหมาะสม	
4. การพัฒนาสังคมสงเคราะห์ ประชาชนและงานสวัสดิการ สังคม	25 (12.50)	127 (63.50)	43 (21.50)	5 (2.50)	2.86	0.65	ค่อนข้าง เหมาะสม	

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ค่อนข้างไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
5. การพัฒนาเด็ก สตรี และเยาวชน	35 (17.50)	117 (58.50)	41 (20.50)	7 (3.50)	2.90	0.71	ค่อนข้างเหมาะสม	
6. การรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน	39 (19.50)	108 (54.00)	47 (23.50)	6 (3.00)	2.90	0.73	ค่อนข้างเหมาะสม	
7. การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด	45 (22.50)	88 (44.00)	62 (31.00)	5 (2.50)	2.87	0.78	ค่อนข้างเหมาะสม	
8. การสนับสนุนให้มีมาตรการในการป้องกันปัญหาโจรสลัดและอาชญากรรมในพื้นที่	39 (19.50)	93 (46.50)	63 (31.50)	5 (2.50)	2.83	0.76	ค่อนข้างเหมาะสม	
ภาพรวม					2.89	0.44	ค่อนข้างเหมาะสม	

จากตารางที่ 9 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะด้านสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่าการพัฒนาสาธารณสุขมากที่สุด ($\bar{X} = 2.94$) และกิจกรรมการสนับสนุนให้มีมาตรการในการป้องกันปัญหาโจรสลัดและปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.83$)

3. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านเศรษฐกิจ

3.1 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง ด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลบางปะกง

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ค่อนข้างไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ของประชาชน เพื่อพัฒนา อาชีพเดิม	32 (16.00)	95 (47.50)	66 (33.00)	7 (3.50)	2.76	0.75	ค่อนข้าง เหมาะสม	
2. การหารายได้เสริมให้กับ ประชาชน	27 (13.50)	106 (53.00)	61 (30.50)	6 (3.00)	2.77	0.71	ค่อนข้าง เหมาะสม	
3. การสนับสนุนการรวมกลุ่ม ของประชาชนในการทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาอาชีพและรายได้	28 (14.00)	101 (50.50)	64 (32.00)	7 (3.50)	2.75	0.73	ค่อนข้าง เหมาะสม	
	ภาพรวม				2.76	0.57	ค่อนข้าง เหมาะสม	

จากตารางที่ 10 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า กิจกรรมการหารายได้เสริมให้กับประชาชนมากที่สุด ($\bar{X} = 2.77$) และกิจกรรมการสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาชีพและรายได้น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.69$)

3.2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพ
รังสรรค์

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้าง เหมาะสม	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ ของประชาชน เพื่อพัฒนา อาชีพเดิม	43 (21.50)	95 (47.50)	56 (28.00)	6 (3.00)	2.88	0.77	ค่อนข้าง เหมาะสม	
2. การหารายได้เสริมให้กับ ประชาชน	42 (21.00)	87 (43.50)	67 (33.50)	4 (2.00)	2.84	0.77	ค่อนข้าง เหมาะสม	
3. การสนับสนุนการรวมกลุ่ม ของประชาชนในการทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาอาชีพและรายได้	42 (21.00)	88 (44.00)	63 (31.50)	7 (3.50)	2.83	0.79	ค่อนข้าง เหมาะสม	
	ภาพรวม				2.85	0.56	ค่อนข้าง เหมาะสม	

จากตารางที่ 11 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะ
ด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 2.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของประชาชน
เพื่อพัฒนาอาชีพเดิม มากที่สุด ($\bar{X} = 2.88$) และกิจกรรมการสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชน
ในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาชีพและรายได้ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.83$)

4. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการศึกษาและส่งเสริม
วัฒนธรรมท้องถิ่น

4.1 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบล
บางปะกงด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น
ของเทศบาลตำบลบางปะกง

ด้านการศึกษาและส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้าง เหมาะสม	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การส่งเสริมสนับสนุน การศึกษาของประชาชน ในท้องถิ่นในการศึกษาภาคบังคับ	29 (14.50)	90 (45.00)	75 (37.50)	6 (3.00)	2.71	0.74	ค่อนข้าง เหมาะสม	
2. การส่งเสริมการศึกษา ตามอัธยาศัย	37 (18.50)	83 (41.50)	73 (36.50)	7 (3.50)	2.75	0.79	ค่อนข้าง เหมาะสม	
3. การสนับสนุนงบประมาณ และกิจกรรม	35 (17.50)	89 (44.50)	71 (35.50)	5 (2.50)	2.77	0.76	ค่อนข้าง เหมาะสม	
4. การสนับสนุนการศึกษา อย่างเต็มความสามารถ	24 (12.00)	109 (54.50)	57 (28.50)	10 (5.00)	2.74	0.73	ค่อนข้าง เหมาะสม	
5. การส่งเสริมสนับสนุน ศิลปวัฒนธรรม	36 (18.00)	91 (45.50)	65 (32.50)	8 (4.00)	2.78	0.78	ค่อนข้าง เหมาะสม	
6. การส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น อย่างเต็มความสามารถ	33 (16.50)	93 (46.50)	62 (31.00)	12 (6.00)	2.74	0.80	ค่อนข้าง เหมาะสม	
	ภาพรวม				2.75	0.54	ค่อนข้าง เหมาะสม	

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะ
ของเทศบาลตำบลบางปะกง ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 2.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า การส่งเสริมสนับสนุนศิลปวัฒนธรรม
มากที่สุด ($\bar{X} = 2.77$) และกิจกรรมการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของประชาชนในท้องถิ่น
ในการศึกษาภาคบังคับ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.71$)

4.2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบล
บางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น
ของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านการศึกษาและส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้าง เหมาะสม	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การส่งเสริมสนับสนุน การศึกษาของประชาชน ในท้องถิ่นในการศึกษาภาคบังคับ	42 (21.00)	92 (46.00)	62 (31.00)	4 (2.00)	2.86	0.76	ค่อนข้าง เหมาะสม	
2. การส่งเสริมการศึกษา ตามอัธยาศัย	34 (17.00)	101 (50.50)	59 (29.50)	6 (3.00)	2.82	0.74	ค่อนข้าง เหมาะสม	
3. การสนับสนุนงบประมาณ และกิจกรรม	36 (18.00)	87 (43.50)	70 (35.00)	7 (3.50)	2.76	0.78	ค่อนข้าง เหมาะสม	
4. การสนับสนุนการศึกษา อย่างเต็มความสามารถ	42 (21.00)	89 (44.50)	63 (31.50)	6 (3.00)	2.84	0.78	ค่อนข้าง เหมาะสม	
5. การส่งเสริมสนับสนุน ศิลปวัฒนธรรม	37 (18.50)	78 (39.00)	80 (40.00)	5 (2.50)	2.74	0.78	ค่อนข้าง เหมาะสม	
6. การส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น อย่างเต็มความสามารถ	34 (17.00)	99 (49.50)	60 (30.00)	7 (3.50)	2.80	0.75	ค่อนข้าง เหมาะสม	
	ภาพรวม				2.80	0.46	ค่อนข้าง เหมาะสม	

จากตารางที่ 13 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะ
ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า การส่งเสริมสนับสนุน
การศึกษาของประชาชนในท้องถิ่นในการศึกษาภาคบังคับ มากที่สุด ($\bar{X} = 2.86$) และกิจกรรม
การส่งเสริมสนับสนุนศิลปวัฒนธรรม น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.83$)

5. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาอาชีพ
และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบล
บางปะกง ด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลบางปะกง

ด้านการพัฒนาอาชีพและ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้าง เหมาะสม	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาอาชีพด้านการเกษตร	36 (18.00)	90 (45.00)	67 (33.50)	7 (3.50)	2.78	0.77	ค่อนข้าง เหมาะสม	
2. การส่งเสริมสนับสนุน การใช้ประโยชน์ที่ดิน ในการประกอบอาชีพอย่าง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	29 (14.50)	97 (48.50)	68 (34.00)	6 (3.00)	2.75	0.73	ค่อนข้าง เหมาะสม	
3. การสร้างจิตสำนึกและการมี ส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมและมลภาวะต่าง ๆ	26 (13.00)	105 (52.50)	63 (31.50)	6 (3)	2.76	0.71	ค่อนข้าง เหมาะสม	
ภาพรวม					2.76	0.58	ค่อนข้าง เหมาะสม	

จากตารางที่ 14 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพด้านการเกษตร มากที่สุด ($\bar{X} = 2.78$) และกิจกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ประโยชน์ที่ดินในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.75$)

5.2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านการพัฒนาอาชีพและ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้าง เหมาะสม	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การส่งเสริมและสนับสนุน การพัฒนาอาชีพด้านการเกษตร	38 (19.00)	95 (47.50)	62 (31.00)	5 (2.50)	2.83	0.75	ค่อนข้าง เหมาะสม	
2. การส่งเสริมและสนับสนุน การใช้ประโยชน์ที่ดิน ในการประกอบอาชีพอย่าง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	37 (18.50)	84 (42.00)	73 (36.50)	6 (3.00)	2.76	0.78	ค่อนข้าง เหมาะสม	
3. การสร้างจิตสำนึกและการมี ส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมและมลภาวะต่าง ๆ	35 (17.50)	92 (46.00)	67 (33.50)	6 (3.00)	2.78	0.76	ค่อนข้าง เหมาะสม	
	ภาพรวม				2.79	0.55	ค่อนข้าง เหมาะสม	

จากตารางที่ 15 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพด้านการเกษตร มากที่สุด ($\bar{X} = 2.83$) และกิจกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ประโยชน์ที่ดินในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.76$)

6. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม

6.1 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม
ของเทศบาลตำบลบางปะกง

ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการบริการสังคม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้าง เหมาะสม	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การส่งเสริมและสนับสนุน การป้องกันรักษาโรค ตลอดจน การอนามัยและอนามัยชุมชน	32 (16.00)	99 (49.50)	62 (31.00)	7 (3.50)	2.78	0.75	ค่อนข้าง เหมาะสม	
2. การส่งเสริมสนับสนุน ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ ปัญหามลพิษ	32 (16.00)	96 (48.00)	67 (33.50)	5 (2.50)	2.78	0.74	ค่อนข้าง เหมาะสม	
3. การส่งเสริมสนับสนุน ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ในการบริโภคถูกวิธี	27 (13.50)	98 (49.00)	71 (35.50)	4 (2.00)	2.74	0.71	ค่อนข้าง เหมาะสม	
4. การส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ของประชาชน	22 (11.00)	108 (54.00)	65 (32.50)	5 (2.50)	2.74	0.68	ค่อนข้าง เหมาะสม	
	ภาพรวม				2.76	0.52	ค่อนข้าง เหมาะสม	

จากตารางที่ 16 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะ
ของเทศบาลตำบลบางปะกง ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 2.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน
รักษาโรค ตลอดจนการอนามัยและอนามัยชุมชน และกิจกรรมการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน
มีความรู้ความเข้าใจปัญหามลพิษมากเท่ากันอยู่ที่ ($\bar{X} = 2.78$) และกิจกรรมการส่งเสริมสนับสนุน
ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการบริโภคอย่างถูกวิธี และกิจกรรมการส่งเสริมและสนับสนุน
กิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนน้อยเท่ากันอยู่ที่ ($\bar{X} = 2.74$)

6.2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบล
บางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม
ของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการบริการสังคม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้าง เหมาะสม	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การส่งเสริมและสนับสนุน การป้องกันรักษาโรค ตลอดจน การอนามัยและอนามัยชุมชน	44 (22.00)	106 (53.00)	47 (23.50)	3 (1.50)	2.96	0.71	ค่อนข้าง เหมาะสม	
2. การส่งเสริมสนับสนุน ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ปัญหามลพิษ	37 (18.50)	93 (46.50)	65 (32.50)	5 (2.50)	2.81	0.75	ค่อนข้าง เหมาะสม	
3. การส่งเสริมสนับสนุน ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ในการบริโภคอย่างถูกวิธี	43 (21.50)	87 (43.50)	64 (32.00)	6 (3.00)	2.84	0.79	ค่อนข้าง เหมาะสม	
4. การส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ของประชาชน	42 (21.00)	96 (48.00)	59 (29.50)	3 (1.50)	2.89	0.74	ค่อนข้าง เหมาะสม	
	ภาพรวม				2.87	0.51	ค่อนข้าง เหมาะสม	

จากตารางที่ 17 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะ
ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า การส่งเสริม
และสนับสนุนการป้องกันรักษาโรค ตลอดจนการอนามัยและอนามัยชุมชน มากที่สุด ($\bar{X} = 2.96$)
และกิจกรรมการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจปัญหามลพิษ น้อยที่สุด
($\bar{X} = 2.81$)

7. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาการ
มีส่วนร่วมทางการเมือง

7.1 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบล
บางปะกง ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเทศบาล ตำบลบางปะกง

ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ค่อนข้างไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	28 (14.00)	121 (60.50)	46 (23.00)	5 (2.50)	2.86	0.67	ค่อนข้างเหมาะสม	
2. การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในข่าวสารบ้านเมืองอย่างทันต่อเหตุการณ์	21 (10.50)	120 (60.00)	55 (27.50)	4 (2.00)	2.79	0.64	ค่อนข้างเหมาะสม	
3. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาล	29 (14.50)	115 (57.50)	50 (25.00)	6 (3.00)	2.84	0.70	ค่อนข้างเหมาะสม	
	ภาพรวม				2.83	0.52	ค่อนข้างเหมาะสม	

จากตารางที่ 18 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มากที่สุด ($\bar{X} = 2.86$) และกิจกรรมการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในข่าวสารบ้านเมืองอย่างทันต่อเหตุการณ์ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.79$)

7.2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้างเหมาะสม	ค่อนข้างไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	35 (17.50)	106 (53)	58 (29.00)	1 (0.50)	2.88	0.68	ค่อนข้างเหมาะสม	
2. การส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในข่าวสารบ้านเมืองอย่างทันต่อเหตุการณ์	30 (15.00)	124 (62.00)	44 (22.00)	2 (1.00)	2.91	0.63	ค่อนข้างเหมาะสม	
3. การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาล	22 (11.00)	130 (65.00)	47 (23.50)	1 (0.50)	2.87	0.59	ค่อนข้างเหมาะสม	
	ภาพรวม				2.88	0.47	ค่อนข้างเหมาะสม	

จากตารางที่ 19 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่าการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในข่าวสารบ้านเมืองอย่างทันต่อเหตุการณ์ มากที่สุด ($\bar{X} = 2.91$) และกิจกรรมการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาล น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.87$)

8. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

8.1 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางปะกง

ด้านการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้าง พื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้าง เหมาะสม	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การพัฒนาให้มีระบบบริการ สาธารณูปโภคที่เพียงพอ และทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่	23 (11.50)	116 (58.00)	54 (27.00)	7 (3.50)	2.78	0.69	ค่อนข้าง เหมาะสม	
2. มีการปรับปรุงระบบ สาธารณูปโภคให้ใช้การได้ดี และมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	25 (12.50)	131 (65.50)	35 (17.50)	9 (4.50)	2.86	0.68	ค่อนข้าง เหมาะสม	
	ภาพรวม				2.82	0.59	ค่อนข้าง เหมาะสม	

จากตารางที่ 20 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่าการปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้ใช้การได้ดีและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มากที่สุด ($\bar{X} = 2.86$) และกิจกรรมการพัฒนาให้มีระบบบริการสาธารณูปโภคที่เพียงพอและทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.78$)

8.2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐาน

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้าง พื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เหมาะสม	ค่อนข้าง เหมาะสม	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม	ไม่เหมาะสม				
1. การพัฒนาให้มีระบบบริการ สาธารณสุขปโภคที่เพียงพอ และทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่	33 (16.50)	122 (61.00)	38 (19.00)	7 (3.50)	2.91	0.69	ค่อนข้าง เหมาะสม	
2. มีการปรับปรุงระบบ สาธารณสุขปโภคให้ใช้การได้ดี และมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	32 (16.00)	130 (65.00)	36 (18.00)	2 (1.00)	2.96	0.61	ค่อนข้าง เหมาะสม	
	ภาพรวม				2.93	0.55	ค่อนข้าง เหมาะสม	

จากตารางที่ 21 แสดงว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมก็พบว่า มีการปรับปรุงระบบสาธารณสุขปโภคให้ใช้การได้ดีและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มากที่สุด ($\bar{X} = 2.96$) และกิจกรรมการพัฒนาให้มีระบบบริการสาธารณสุขปโภคที่เพียงพอและทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่ น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.91$)

การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ พบว่า เทศบาลตำบลบางปะกงมีการบริหารด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด รองลงมา เป็นด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐาน ส่วนด้านที่น้อยที่สุด เป็นด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่วนเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ พบว่า เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ มีการบริหารด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และ โครงสร้างพื้นฐาน มากที่สุด รองลงมา เป็นด้านสังคม ส่วนด้านที่น้อยที่สุด เป็นด้านการพัฒนาอาชีพ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

สมมติฐานที่ 1 ระดับการบริหารงานสาธารณะด้านสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกง
และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านสังคม
ของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านสังคม	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
เทศบาลตำบลบางปะกง	200	2.81	0.50		
เทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์	200	2.89	0.44	-1.839	0.067

จากผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่านัยสำคัญที่ได้จากโปรแกรม
มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 0.05 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาล
ตำบลบางปะกงและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีความคิดเห็น
ต่อการบริหารงานสาธารณะด้านสังคมไม่ต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 2 ระดับการบริหารงานสาธารณะด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลบางปะกง
และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 23 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านเศรษฐกิจ
ของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านเศรษฐกิจ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
เทศบาลตำบลบางปะกง	200	2.76	0.57		
เทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์	200	2.85	0.56	-1.487	0.138

จากผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่านัยสำคัญที่ได้จาก โปรแกรม มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 0.05 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางปะกงและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีความคิดเห็น ต่อการบริหารงานสาธารณะด้านเศรษฐกิจไม่ต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 3 ระดับการบริหารงานสาธารณะด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 24 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการศึกษา และส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์

ด้านการศึกษาและส่งเสริม วัฒนธรรมท้องถิ่น	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
เทศบาลตำบลบางปะกง	200	2.75	0.54		
เทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์	200	2.80	0.46	-1.091	0.276

จากผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่านัยสำคัญที่ได้จาก โปรแกรม มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 0.05 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลบางปะกงและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีความคิดเห็น ต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นไม่ต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธ สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 4 ระดับการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
เทศบาลตำบลบางปะกง	200	2.76	0.58		
เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์	200	2.79	0.55	-0.558	0.577

จากผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่านัยสำคัญที่ได้จากโปรแกรมมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 0.05 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 5 ระดับการบริหารงานสาธารณะด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
เทศบาลตำบลบางปะกง	200	2.76	0.52		
เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์	200	2.87	0.51	-2.193*	.029

* $P \leq 0.05$

จากผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่านัยสำคัญที่ได้จากโปรแกรมมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 0.05 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 6 ระดับการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านการพัฒนา การมีส่วนร่วมทางการเมือง	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
เทศบาลตำบลบางปะกง	200	2.83	0.52		
เทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์	200	2.88	0.47	-1.107	0.269

จากผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่านัยสำคัญที่ได้จากโปรแกรมมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 0.05 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีความคิดเห็นต่อการบริการสาธารณะด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่ต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 7 ระดับการบริหารงานสาธารณะด้านการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

ตารางที่ 28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะ
ด้านการสาธัญปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางปะกง
และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

ด้านการสาธัญปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
เทศบาลตำบลบางปะกง	200	2.82	0.59		
เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพ รังสรรค์	200	2.93	0.55	-2.001*	0.046

*P ≤ 0.05

จากผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่านัยสำคัญที่ได้จากโปรแกรมมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 0.05 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีความคิดเห็นต่อการบริการสาธารณะด้านการสาธัญปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 8 ระดับการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

การบริหารงานสาธารณะ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	sig
เทศบาลตำบลบางปะกง	200	2.78	0.43		
เทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์	200	2.86	0.35	-1.929	0.054

จากผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่านัยสำคัญที่ได้จากโปรแกรมมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 0.05 พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาล

ตำบลบางปะกงและประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีความคิดเห็นต่อการบริการสาธารณะโดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งเป็นการปฏิเสชนมตฐานการวิจัย

ตารางที่ 30 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. การบริการสาธารณะโดยภาพรวมของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสชนมตฐาน
2. การบริหารงานสาธารณะด้านสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสชนมตฐาน
3. การบริหารงานสาธารณะด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสชนมตฐาน
4. การบริหารงานสาธารณะด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสชนมตฐาน
5. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสชนมตฐาน
6. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
7. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสชนมตฐาน
8. การบริหารงานสาธารณะด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางปะกง และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ประชากรที่มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ในตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งหมด 19 หมู่บ้าน จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบมาตราวัดประมาณค่า (Rating scale) การเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งจากแบบสอบถามที่แจกทั้งหมด 400 ฉบับ ได้รับคืนและเป็นฉบับที่สมบูรณ์ 400 ฉบับ คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 31 สรุปการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

การบริการสาธารณะ		เทศบาลตำบลบางปะกง	เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์
การบริหารงาน สาธารณะภาพรวม	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง	ด้านการสาธารณสุขปก สาธารณสุขการ และ โครงสร้างพื้นฐาน
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น	ด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 31 (ต่อ)

การบริการสาธารณะ		เทศบาลตำบลบางปะกง	เทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์
การบริหาร งานสาธารณะ ด้านสังคม	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	กิจกรรมการพัฒนาคน ชุมชน และสังคม	กิจกรรมการพัฒนาสาธารณสุข
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	กิจกรรมการสนับสนุนให้ มาตรการในการป้องกัน ปัญหาโจรสลัด และปัญหาอาชญากรรม ในพื้นที่	กิจกรรมการสนับสนุน ให้มาตรการในการป้องกัน ปัญหาโจรสลัดและปัญหา อาชญากรรมในพื้นที่
การบริหาร งานสาธารณะ ด้านเศรษฐกิจ	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	กิจกรรมการหารายได้ เสริมให้กับประชาชน	กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนา อาชีพของประชาชน เพื่อพัฒนา อาชีพเดิม
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	กิจกรรมการสนับสนุน การรวมกลุ่ม ของประชาชนในการทำ กิจกรรม เพื่อพัฒนาอาชีพ และรายได้	กิจกรรมการสนับสนุน การรวมกลุ่มของประชาชน ในการทำกิจกรรม เพื่อพัฒนา อาชีพและรายได้
การบริหาร งานสาธารณะ ด้านการศึกษาและ ส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	กิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุนศิลปวัฒนธรรม	กิจกรรมการส่งเสริมสนับสนุน การศึกษาของประชาชนใน ท้องถิ่นในการศึกษาภาคบังคับ
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	กิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา ของประชาชนในท้องถิ่น ในการศึกษาภาคบังคับ	กิจกรรมการส่งเสริมสนับสนุน ศิลปวัฒนธรรม

ตารางที่ 31 (ต่อ)

การบริการสาธารณะ		เทศบาลตำบลบางปะกง	เทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์
การบริหาร งานสาธารณะ ด้านการพัฒนา อาชีพและ การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	กิจกรรมการส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนา อาชีพด้านการเกษตร	กิจกรรมการส่งเสริมและ สนับสนุนการพัฒนาอาชีพ ด้านการเกษตร
การบริหาร งานสาธารณะ ด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิตและ การบริการสังคม	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	กิจกรรมการส่งเสริม และสนับสนุนการใช้ ประโยชน์ในที่ดิน ในการประกอบอาชีพ อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ	กิจกรรมการส่งเสริมและ สนับสนุนการใช้ประโยชน์ ในที่ดินในการประกอบอาชีพ อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ
การบริหาร งานสาธารณะ ด้านการพัฒนา คุณภาพชีวิตและ การบริการสังคม	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	กิจกรรมการส่งเสริมและ สนับสนุนป้องกัน รักษาโรค ตลอดจน การอนามัยและอนามัย ชุมชนและกิจกรรม การส่งเสริมสนับสนุนให้ ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจปัญหามลพิษ	กิจกรรมการส่งเสริมและ สนับสนุนป้องกันรักษาโรค ตลอดจนการอนามัยและอนามัย ชุมชน
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	กิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชน มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริโภคอย่างถูกวิธี และกิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรม การส่งเสริมสุขภาพ ของประชาชน	กิจกรรมการส่งเสริมสนับสนุน ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจปัญหามลพิษ

ตารางที่ 31 (ต่อ)

การบริการสาธารณะ		เทศบาลตำบลบางปะกง	เทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์
การบริหาร งานสาธารณะ ด้านการพัฒนา การมีส่วนร่วม ทางการเมือง	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	กิจกรรมการส่งเสริม ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข	กิจกรรมการส่งเสริม ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในข่าวสารบ้านเมือง อย่างทันต่อเหตุการณ์
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	กิจกรรมการส่งเสริมให้ ประชาชนมีความรู้ความ เข้าใจในข่าวสารบ้านเมือง อย่างทันต่อเหตุการณ์	กิจกรรมการส่งเสริม ให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการบริหารงานของเทศบาล
การบริหาร งานสาธารณะด้าน การสาธารณสุขปโภค สาธารณสุขการและ โครงสร้างพื้นฐาน	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	กิจกรรมมีการปรับปรุง ระบบสาธารณสุขปโภค ให้ใช้การได้ดีและ มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	กิจกรรมมีการปรับปรุงระบบ สาธารณสุขปโภคให้ใช้การได้ดี และมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	กิจกรรมการพัฒนา ให้มีระบบบริการ สาธารณสุขปโภคที่เพียงพอ และทั่วถึงแก่ประชาชน ในพื้นที่	กิจกรรมการพัฒนาให้มีระบบ บริการสาธารณสุขปโภคที่เพียงพอ และทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่

ผลการศึกษเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและ
เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์

จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะทั้ง 7 ด้าน
การบริหารงานสาธารณะของทั้ง 2 เทศบาล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเหมือนกัน 2 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริม
และสนับสนุนการพัฒนาอาชีพด้านการเกษตร และด้านมีการปรับปรุงระบบสาธารณสุขปโภคให้ใช้
การได้ดีและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ และการบริหารงานสาธารณะของทั้ง 2 เทศบาล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

เหมือนกัน 4 ด้าน คือ ด้านการสนับสนุนให้มีมาตรการในการป้องกันปัญหาโจรสลัด และปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ ด้านการสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาชีพและรายได้ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ประโยชน์ในที่ดินในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และด้านการพัฒนาให้มีระบบบริการสาธารณสุขที่เพียงพอและทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จากผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะทั้ง 7 ด้าน โดยภาพรวมแล้วไม่ต่างกัน อาจเนื่องมาจากอยู่ในเขตตำบลเดียวกัน มีลักษณะหลาย ๆ อย่างยังคงคล้ายคลึงกันอยู่มาก โดยจะมีที่แตกต่างกันเพียงแค่ 2 ด้านเท่านั้น คือ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม และด้านการสาธารณสุข สาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐานที่เทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีความเหมาะสมมากกว่าและเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้าน สรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การบริหารงานสาธารณะด้านสังคม ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะระหว่างเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ พบว่า โดยภาพรวมแล้วไม่ต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากระดับฐานะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีระดับเป็นเทศบาลระดับตำบลเหมือนกัน

2. การบริหารงานสาธารณะด้านเศรษฐกิจ ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะระหว่างเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ พบว่า โดยภาพรวมแล้วไม่ต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากสภาพที่ตั้งของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีสภาพเหมาะสมในการทำอาชีพเกษตรกรรม

3. การบริหารงานสาธารณะด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะระหว่างเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ พบว่า โดยภาพรวมแล้วไม่ต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะพื้นที่ของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีลักษณะเป็นแบบกิ่งเมืองกิ่งชนบท ทำให้ชาวบ้านในพื้นที่มีขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมไม่ต่างกัน

4. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะระหว่างเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ พบว่า โดยภาพรวมแล้วไม่ต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก

เทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ที่พื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นป่าชายเลนและแม่น้ำเป็นส่วนใหญ่

5. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม

ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะระหว่างเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ พบว่า โดยภาพรวมแล้วแตกต่างกัน ซึ่งเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีความเหมาะสมมากกว่า อาจเนื่องมาจากทั้งนี้พื้นที่ที่ตั้งของสถานที่ให้บริการประชาชนของใน 2 พื้นที่นั้น แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ในส่วนของที่ตั้งสวนสาธารณะ สถานีอนามัย สถานีตำรวจ รวมถึงสถานที่ตั้งของตัวเอง ส่วนใหญ่แล้วในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์จะอยู่ใกล้ในแหล่งชุมชนที่คนเข้าถึงได้ง่ายกว่า

6. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง ผลการเปรียบเทียบ

การบริหารงานสาธารณะระหว่างเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ พบว่า โดยภาพรวมแล้วไม่ต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากรัฐบาลนั้นมีนโยบายหลัก คือ เรื่องการให้ประชาชนเข้าถึงการมีส่วนร่วมและเทศบาลก็ได้มีนโยบายมาดังกล่าวนำมาปฏิบัติให้เกิดผลต่อไป

7. การบริหารงานสาธารณะด้านการสาธารณสุข ปลอดภัย และ โครงสร้างพื้นฐาน

ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะระหว่างเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ พบว่า โดยภาพรวมแล้วแตกต่างกัน ซึ่งเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์มีความเหมาะสมมากกว่า อาจเนื่องมาจาก ทั้งนี้ทั้งนี้จากสภาพพื้นที่ของเทศบาลตำบลบางปะกงเป็นตรอกเป็นซอยค่อนข้างเยอะและในบางบ้านที่อยู่ในตรอกซอยรถยนต์ก็ไม่สามารถเข้าถึง และยังมีการใช้น้ำจากแม่น้ำในหลายบ้านอีกด้วย ต่างจากในเขตเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ที่บ้านของประชาชนอยู่อย่างเป็นระเบียบและมีตรอกซอยน้อยกว่า

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการบริหารงานสาธารณะ

1. การบริหารงานสาธารณะด้านสังคม

1.1 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกง ควรให้มีการสนับสนุนให้มีมาตรการในการป้องกันปัญหาโจรสลัดและอาชญากรรมในพื้นที่ โดยอาจทำได้โดยการติดตั้งกล้องวงจรปิดให้ทั่วถึงในเขตของเทศบาลตำบลบางปะกง

1.2 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกง พรหมเทพรังสรรค์ ควรให้มีการสนับสนุนให้มีมาตรการในการป้องกันปัญหาโจรสลัดและอาชญากรรมในพื้นที่ โดยให้มีหน่วย อปพร. คอยลาดตระเวนเป็นระยะ ๆ โดยเฉพาะในจุดเสี่ยง

2. การบริหารงานสาธารณะด้านเศรษฐกิจ

2.1 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลบางปะกง ควรสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาชีพและรายได้ โดยเทศบาลจัดให้มีการอบรมความรู้ในเรื่องของการพัฒนาอาชีพ

2.2 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ควรสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาชีพและรายได้ เทศบาลควรลงพื้นที่ไปให้ความรู้ความเข้าใจและให้แนวความคิดในการต่อยอดอาชีพ

3. การบริหารงานสาธารณะด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น

3.1 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางปะกง ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของประชาชนในท้องถิ่นในการศึกษาภาคบังคับ เทศบาลควรลงไปบอกถึงความจำเป็นและความสำคัญของการศึกษาและดูว่าประชาชนในพื้นที่มีปัญหาติดขัดในเรื่องใด ถึงไม่สามารถศึกษาตามภาคบังคับได้ และควรให้แนวทางแก้ไขแก่ประชาชนด้วย

3.2 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ควรส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรม โดยอาจจะให้มีการจัดตั้งชมรมศิลปวัฒนธรรมขึ้นมา โดยอาจจะเปิดให้ผู้ที่สนใจเข้ามาศึกษาเล่าเรียน แลกเปลี่ยนความรู้ โดยแรก ๆ อาจจะต้องจ้างหรือหาอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถมาช่วยสอนก่อน

4. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลบางปะกง ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีการใช้ประโยชน์ที่ดินในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เทศบาลอาจทำ

ได้โดยลงไปประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักและใช้ประโยชน์ในที่ดินให้มีการออกเงยและไม่ควรปล่อยปะละเลย

4.2 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีการใช้ประโยชน์ในที่ดินในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เก็บภาษีที่ดินว่างเปล่าที่ไม่มีการทำให้เกิดประโยชน์ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้คนเหล่านั้นตระหนักถึงคุณค่าในที่ดิน

5. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคม

5.1 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกง ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการบริโภคอย่างถูกวิธีและสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพของประชาชน เทศบาลควรจัดแผนพับหรือโปสเตอร์ที่ชัดเจนเข้าใจง่าย บอกถึงผลดีและผลเสียว่า ถ้าบริโภคไม่ถูกวิธีแล้วจะเกิดอะไรตามมาบ้าง และวิธีการบริโภคที่ถูกวิธีควรทำอย่างไร รวมถึงสนับสนุนให้ประชาชนดูแลสุขภาพควบคู่ไปกับการบริโภคด้วย

5.2 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการบริการสังคมของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจปัญหามลพิษ เทศบาลควรบอกถึงโทษของปัญหามลพิษว่ามันมีผลเสียต่อเราอย่างไรบ้าง และบอกถึงวิธีการลดปัญหามลพิษและวิธีการป้องกันมลพิษ

6. การบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง

6.1 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเทศบาลตำบลบางปะกง ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจข่าวสารบ้านเมืองอย่างทันต่อเหตุการณ์ โดยทั้งนี้อาจทำได้โดยการติดตามสายเพิ่มในจุดที่ข่าวสารยังไม่สามารถเข้าถึง

6.2 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาล โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทราบถึงว่า เทศบาลกำลังทำอะไรทำไปในทิศทางใด และทำไปเพื่ออะไร รวมถึงเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาตรวจสอบด้วย

7. การบริหารงานสาธารณะด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐาน

7.1 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางปะกง ควรพัฒนาให้มีระบบบริการสาธารณสุขปโภค ที่เพียงพอและทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่ ควรลงสำรวจตามตรอกซอกซอยว่ายังมีจุดไหนบ้าง ที่สาธารณสุขปโภคยังไม่สามารถเข้าไปถึง และควรเร่งดำเนินการโดยด่วน

7.2 จากการศึกษาพบว่าการบริหารงานสาธารณะด้านการสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ ควรพัฒนาให้มีระบบบริการ สาธารณูปโภคที่เพียงพอและทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่ ควรลงสำรวจตามตรอกซอกซอยว่ายังมีจุด ไหนบ้างที่สาธารณสุขปโภคยังไม่สามารถเข้าไปถึง และควรเร่งดำเนินการโดยด่วน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ให้มีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ซึ่งใช้ตัวแปร ในลักษณะเดียวกันกับรายงานการวิจัยเรื่องนี้
2. ให้มีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเทศบาลในจังหวัดฉะเชิงเทรากับเทศบาลในจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง ซึ่งใช้ตัวแปรในลักษณะเดียวกันกับรายงานการวิจัยเรื่องนี้
3. ให้มีการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกงและเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้ตัวแปรอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- การุณย์ คล้ายคลึง. (2550). ปัญหาการทับซ้อนของอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โกวิท พวงงาม. (2549). มิติใหม่การปกครองส่วนท้องถิ่น วิสัยทัศน์กระจายอำนาจและการบริหารท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เสมอธรรม.
- จกกลณี เกิดพิบูลย์. (2548). การศึกษาความต้องการ และการให้บริการสินค้าสาธารณะขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราพร บาร์ศรี. (2550). ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงศักดิ์ เรืองศรีมัน. (2545). ปัญหาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2549). ความรู้เบื้องต้นกับการบริหารราชการแนวใหม่. กรุงเทพฯ: วิชั่นพริ้นท์ แอน มีเดีย.
- ทัศนีย์ พลอยทับทิม. (2550). ปัญหาการบริหารงานการเงินการคลังของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประทาน คงฤทธิศึกษากร. (2535). การปกครองท้องถิ่นไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประโยชน์ เลี้ยวสมบุรณ์. (2547). ปัญหาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- พงษ์พันธ์ วงศ์อามาตย์. (2550). *ปัญหาการบริหารงานบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พจน์ย์ วงษ์แก้ว. (2553). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2542). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: สุภา.
- มงคลศักดิ์ เมืองธรรม. (2547). *ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของประชาชนและทัศนคติต่อการดำเนินนโยบายสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วัชระ เสริฐสมใจ. (2550). *ประสิทธิผลในการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วันไชย แผงยงค์. (2550). *ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วินัย ชาติทัต. (2545). *ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดตราด*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2548). *การบริหารจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ทริพย์เพิ่มการพิมพ์.
- ศุภกร วิริยานภรณ์. (2539). *วัฒนธรรมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสมาชิกสภาเทศบาลกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุนันทา ทวีผล. (2550). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการด้านให้คำปรึกษา
แนะนำปัญหาด้านกฎหมายของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายช่วยเหลือทางกฎหมาย 3
(สคช.). ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป,
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สุรัตน์ พิมนิสัย. (2548). *ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- สุวัฒน์ บุญเรือง. (2549). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลสุนทรภู่:
ศึกษาเฉพาะด้านการจัดเก็บรายได้. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- อดิสร่า เกิดทอง. (2546). *ความมีประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะของเทศบาลเมืองอุดรดิษฐ์.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- Fayol, H. (1949). *General and industrial management*. London: Sir Isaac Pitman & Sons.
- Gulick, L., & Urwick, L. (1939). *Papers on the science of administration*. New York: Institute of
Public Administration.

ภาคผนวก

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง
และเทศบาลตำบลบางปะกงพรหมเทพรังสรรค์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยเพื่อต้องการทราบถึงการบริหารงาน
สาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบางปะกง
ทั้ง 9 หมู่บ้าน

2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการรับบริการ

3. โปรดกรอกแบบสอบถามตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน ในช่องที่จัดไว้ให้ครบ
ทุกช่อง ทุกตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาตอบคำถามเหล่านี้โดยทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ _____(1) ชาย _____(2) หญิง

2. ศาสนา

_____ (1) พุทธ _____ (2) คริสต์

_____ (3) อิสลาม _____ (4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. อายุ

_____ (1) 18-30 ปี _____ (2) 31-45 ปี

_____ (3) 46-50 ปี _____ (4) 50 ปีขึ้นไป

4. สถานภาพสมรส

_____ (1) โสด _____ (2) สมรส

_____ (3) หย่าร้าง _____ (4) หม้าย

5. ระดับการศึกษา

- ____ (1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ____ (2) ปริญญาตรี
 ____ (3) สูงกว่าปริญญาตรี

6. อาชีพ

- ____ (1) ข้าราชการ ____ (2) ค้าขาย
 ____ (3) พนักงานรัฐวิสาหกิจ ____ (4) พนักงานบริษัท
 ____ (5) ธุรกิจส่วนตัว ____ (6) เกษตรกรรม/ ปศุสัตว์/ ประมง
 ____ (7) นิสิต/ นักศึกษา ____ (8) รับจ้าง
 ____ (9) ว่างาน ____ (10) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. รายได้

- ____ (1) ต่ำกว่า 10,000 บาท ____ (2) 10,001-20,000 บาท
 ____ (3) 20,001-30,000 บาท ____ (4) 30,001-40,000 บาท
 ____ (5) 40,001-50,000 บาท ____ (6) มากกว่า 50,001 บาท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาลตำบลบางปะกง

การบริหารงานสาธารณะ	ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาล			
	เหมาะสม (4)	ค่อนข้าง เหมาะสม (3)	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม (2)	ไม่เหมาะสม (1)
ด้านสังคม				
1. การพัฒนาคน ชุมชน และสังคม				
2. การพัฒนาด้านการศึกษา				
3. การพัฒนาสาธารณสุข				
4. การพัฒนาสังคมสงเคราะห์ ประชาชนและงานสวัสดิการสังคม				
5. การพัฒนาเด็ก สตรี และเยาวชน				
6. การรักษาความสงบเรียบร้อย ของชุมชน				

การบริหารงานสาธารณะ	ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาล			
	เหมาะสม (4)	ค่อนข้าง เหมาะสม (3)	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม (2)	ไม่เหมาะสม (1)
7. การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด				
8. การสนับสนุนให้มีมาตรการ ในการป้องกันปัญหาโจรผู้ร้าย และ ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่				
ด้านเศรษฐกิจ 9. การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของ ประชาชน เพื่อพัฒนา อาชีพเดิม				
10. การหารายได้เสริมให้กับ ประชาชน				
11. การสนับสนุนการรวมกลุ่มของ ประชาชนในการทำกิจกรรมเพื่อ พัฒนาอาชีพและรายได้				
ด้านการศึกษาและส่งเสริมวัฒนธรรม ท้องถิ่น 12. การส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ของประชาชนในท้องถิ่น ในการศึกษาภาคบังคับ				
13. การส่งเสริมการศึกษาตาม อัธยาศัย				
14. การสนับสนุนงบประมาณและ กิจกรรม				
15. การสนับสนุนการศึกษา อย่างเต็มความสามารถ				
16. การส่งเสริมสนับสนุน ศิลปวัฒนธรรม				

การบริหารงานสาธารณะ	ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาล			
	เหมาะสม (4)	ค่อนข้าง เหมาะสม (3)	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม (2)	ไม่เหมาะสม (1)
17. การส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น อย่างเต็มความสามารถ				
ด้านการพัฒนาอาชีพและการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 18. การส่งเสริมและสนับสนุนการ พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร				
19. การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ ประโยชน์ในที่ดินในการประกอบ อาชีพอย่างเหมาะสมและ มีประสิทธิภาพ				
20. การสร้างจิตสำนึกและการมี ส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อมและมลภาวะต่าง ๆ				
ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและ การบริการสังคม 21. การส่งเสริมและสนับสนุน การป้องกันรักษาโรค ตลอดจน การอนามัยและอนามัยชุมชน				
22. การส่งเสริมสนับสนุน ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ปัญหามลพิษ				
23. การส่งเสริมสนับสนุน ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ในการบริโภคอย่างถูกวิธี				

การบริหารงานสาธารณะ	ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานสาธารณะของเทศบาล			
	เหมาะสม (4)	ค่อนข้าง เหมาะสม (3)	ค่อนข้าง ไม่เหมาะสม (2)	ไม่เหมาะสม (1)
24. การส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ของประชาชน				
ด้านการพัฒนาการมีส่วนร่วม ทางการเมือง 25. การส่งเสริมให้ประชาชน มีความรู้ ความเข้าใจ การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข				
26. การส่งเสริมให้ประชาชน มีความรู้ความเข้าใจในข่าวสาร บ้านเมืองอย่างทันต่อเหตุการณ์				
27. การส่งเสริมให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการบริหารงาน ของเทศบาล				
ด้านการสาธารณสุขปึก สาธารณสุขปการ และโครงสร้างพื้นฐาน 28. การพัฒนาให้มีระบบบริการ สาธารณสุขปึกที่เพียงพอ และทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่				
29. มีการปรับปรุงระบบ สาธารณสุขปึกให้ใช้การได้ดี และมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ				

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรค ในการรับบริการ

1. ปัญหาในการรับบริการในการให้บริการของเทศบาลตำบลบางปะกง

.....

.....

.....

.....

.....

2. อุปสรรคในการรับบริการในการให้บริการของเทศบาลตำบลบางปะกง

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....